

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 18.11.2003
KOM(2003) 698 lopullinen

2003/0278 (CNS)
2003/0279 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä
ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun
asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta**

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä
ja asetuksen (ETY) N:o 827/68 muuttamisesta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. JOHDANTO, JOKA KOSKEE KAIKKIA NELJÄÄ ASIANOMAISTA ALAA

Yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) on uudistettu perusteellisesti vuodesta 1992 alkaen. Uudistuksilla on pyritty siirtymään hintapolitiikasta ja tuotantotuesta kokonaisvaltaisempaan järjestelmään, joka perustuu viljelijälle myönnettävään tulotukeen. Viimeisimpänä toimenpiteenä neuvosto hyväksyi 29. syyskuuta 2003 ehdotuksen yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetuksi asetukseksi (EY) N:o 1782/2003.

Uudistuksen seuraavassa vaiheessa komissio ehdottaa puuvillan, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, tupakan ja humalan nykyisten tukijärjestelmien sisällyttämistä edellä mainitun asetuksen soveltamisalaan. Ehdotuksen perustana ovat siis samat tavoitteet: kilpailukyvyn parantaminen, markkinasuuntautuneisuuden lisääminen, ympäristönsuojelun parantaminen, maataloustuottajien tulojen vakauttaminen ja epäsuotuisilla alueilla toimivien tuottajien tilanteen parempi huomioon ottaminen. Etusijalle asetetaan tuotantotuen sijasta tuottajan tulotuki. Tämä toteutetaan siten, että merkittävä osa nykyisistä tuotantoon sidotuista menoista siirretään uudella horisontaalasetuksella käyttöön otettuun maatalon tulotukijärjestelmään.

Puuvilla-, oliivi- ja tupakka-alan olosuhteet ovat erityiset, koska tuotanto keskittyy alueille, joiden taloudellinen kehitys on viivästynyt. Ehdotuksessa otetaan huomioon vaikutukset, jotka tukien irrottamisella tuotannosta saattaa näillä aloilla olla, ja erityisesti riskit, jotka liittyvät tuotannon lopettamiseen ja maaseutualueiden kilpailukyvyn heikkenemiseen. Tästä syystä osa puuvillan ja oliivien viljelyyn liittyvistä menoista olisi säilytettävä alakohtaisena, ja raakatupakka olisi sisällytettävä maatalon tulotukijärjestelmään asteittain. Humalan osalta jäsenvaltiot voivat myöntää tietyn prosenttiosuuden tuesta tuotantoon sidottuna tukena. Ehdotetun järjestelmän pääkohdat esitetään jäljempänä.

2. PUUVILLAA KOSKEVAT UUDET JÄRJESTELYT

2.1. Johdanto

Komissio ehdottaa, että osa EMOTR:sta puuvillalle myönnettävästä tuesta, joka oli tarkoitettu tuottajatueksi vuosien 2000–2002 viitekauteksi, siirretään rahoittamaan kahta tukitoimenpidettä, jotka ovat maatalon tulotuki ja uusi pinta-alatukena myönnettävä tuotantotuki. Tavoitteena on tukea puuvillan tuotantoa asianomaisilla alueilla, kuten Kreikan, Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjoihin liitetyissä puuvillaa koskevilla pöytäkirjoilla määrätään. Loput puuvillan liittyvistä menoista siirretään asianomaisten alueiden maaseudun kehittämistä koskeviin toimenpiteisiin.

Molemmat toimenpiteet kattava talousarvio laaditaan tuista tällä alalla viitevuosina aiheutuneiden keskimääräisten menojen perustella vähennettynä määrällä, jotka siementenpoistajat saivat mutta joita ei välttämättä siirretty tuottajille. Nämä määrät vastaavat kahta eri käsitettä. Ensinnäkin otetaan huomioon ohjehinnan ja vähimmäishinnan (53,1 euroa/tonni) välinen erotus ja kerrotaan se keskimääräisellä tukikelpoisella tuotannolla, mistä saadaan tulokseksi 82,1 miljoonaa euroa. Tähän on lisättävä keskimääräisten maailmanmarkkinahintojen, joiden perusteella

tukihakemukset on vahvistettu, ja saman ajanjakson keskimääräisten todellisten maailmanmarkkinahintojen välinen erotus, joka kerrotaan asianomaisella tuotannolla. Tuloksena on 25,4 miljoonaa euroa. Keskimääräisten maailmanmarkkinahintojen välinen ero johtuu siementenpoistajien nykyisestä mahdollisuudesta vahvistaa joko etu- tai jälkikäteen maailmanmarkkinahinta, jonka perusteella tuki lasketaan.

Näin tuotantotukiin viitekautena kulutetuista keskimääräisistä määrärahoista vähennettävä kokonaismäärä on 107,5 miljoonaa euroa. Kun kokonaismäärärahat ovat keskimäärin 803 miljoonaa euroa, kokonaismäärä, joka osoitetaan maatalon tulotukijärjestelmään ja puuvillan uuteen tuotantotukeen on 695,8 miljoonaa euroa, joka jakautuu seuraavasti: 504,4 miljoonaa euroa Kreikan osalta, 190,8 miljoonaa euroa Espanjan osalta ja 0,565 miljoonaa euroa Portugalin osalta.

2.2. Suorat tuet maataloustuottajille

2.2.1. Puuvillan hehtaarikohtainen tuotantotuki

Puuvillan hehtaarikohtainen tuotantotuki on vahvistettava siten, että se takaa alueille, joilla puuvillaa voidaan viljellä, taloudelliset edellytykset puuvilla-alan toiminnan jatkumiselle, mikä lisää puuvillan kiinnostavuutta suhteessa kilpaileviin peltokasveihin.

Kun otetaan huomioon vaihtelut kilpailevien kasvien marginaaleissa tuottajajäsenvaltioiden välillä ja yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä vuonna 2003 päätetyt tuotannosta irrotettavat prosenttimäärät ehdotetaan, että 40 prosenttia tuottajien tukemiseksi tarkoitetuista määrärahoista osoitetaan hehtaaritukeen. Edellä mainitun 695,8 miljoonan euron perusteella tämä vastaa 278,5 miljoonaa euroa eli 202 miljoonaa euroa Kreikan osalta, 76,3 miljoonaa euroa Espanjan osalta ja 0,2 miljoonaa euroa Portugalin osalta.

Ympäristöön ja laatuun liittyvistä syistä jäsenvaltioiden on hyväksyttävä alat, joilla puuvillaa voidaan viljellä, ja lajikkeet, joita voidaan viljellä. Lisäksi puuvillan hehtaarituelle vahvistetaan kussakin jäsenvaltiossa enimmäispinta-ala.

Kreikassa puuvillan pinta-aloja oli vuotta 2001 edeltävinä viitenä vuotena vähintään 400 000 hehtaaria. Sen jälkeen asetuksen (EY) N:o 1051/2001 17 artiklan mukaisesti käyttöön otettujen erityisten toimenpiteiden, joilla pyritään erityisesti ottamaan huomioon ympäristönäkökohdat, vuoksi pinta-alojen määrä on asteittain pudonnut noin 370 000 hehtaariin. Laskevan suuntauksen jatkamiseksi Kreikan enimmäispinta-alaksi olisi vahvistettava 340 000 hehtaaria eli 11 prosenttia vähemmän kuin tukikelpoinen pinta-ala keskimäärin kaudella 2000/2001–2002/2003.

Muiden jäsenvaltioiden enimmäispinta-alat on vahvistettava ottaen huomioon kansallisten taattujen määrien keskimääräisten ylitysten erot vuodesta 1995 alkaen. Kreikassa ylitykset ovat 2,2 kertaa suuremmat kuin Espanjassa. Espanjan enimmäispinta-alaksi ehdotetaan 85 000 hehtaaria, mikä on 5 prosenttia vähemmän kuin tukikelpoinen viljelyala keskimäärin kaudella 2000/2001–2002/2003. Portugalin, jossa kansallista taattua määrää ei ole ylitetty, enimmäispinta-alaksi voidaan vahvistaa 360 hehtaaria, mikä vastaa keskimääräistä tukikelpoista viljelyalaa kaudella 2000/2001–2002/2003.

Edellä mainittujen, kullekin jäsenvaltiolle ehdotettujen käytettävissä olevien määrien ja enimmäismäärien perusteella hehtaarikohtaiset yksikkötuet vahvistetaan

seuraavasti: 594 euroa Kreikalle, 898 euroa Espanjalle ja 556 euroa Portugalille. Jos puuvillan tukikelpoinen pinta-ala ylittää enimmäispinta-alan, hehtaaritukea alennetaan suhteessa ylitykseen.

Puuvillan hehtaarituen on muiden tuottajille myönnettävien suorien tukien lailla täytettävä horisontaaliset velvoitteet, jollaisia ovat täydentävät ehdot sekä tuen mukauttaminen ja budjettikuri.

2.2.2. Suora tulotuki

Puuvillan suoran tuotekohtaisen tuen osalta käytettävissä olevat kokonaismäärärahat ja tuotantotukeen osoitettu 40 prosentin osuus huomioon ottaen suoraa tulotukea varten on määrärahoja käytettävissä 302,4 miljoonaa euroa Kreikalle, 114,5 miljoonaa euroa Espanjalle ja 0,365 miljoonaa euroa Portugalille, mikä tekee yhteensä 417,3 miljoonaa euroa.

Tuottajakohtaiset oikeudet on laskettava markkinointivuosien 2000/2001–2002/2003 puuvillan tukikelpoisten viljelyalojen perusteella. Niitä on yhteensä keskimäärin 469 816 hehtaaria, josta 380 436 ha Kreikassa, 89 023 ha Espanjassa ja 357 ha Portugalissa.

Tuottajille markkinointivuosien 2000/2001–2002/2003 tukikelpoisen puuvillan viljelyalan mukaan myönnettävä suora tulotuki on laskettava seuraavien lukujen perusteella: 795 euroa hehtaarilta Kreikassa, 1 286 euroa hehtaarilta Espanjassa ja 1 022 euroa hehtaarilta Portugalissa.

Puuvillan sisällyttäminen maatalan tulotukijärjestelmään tarkoittaa tietenkin, että siihen sovelletaan samoja horisontaalisia sääntöjä – erityisesti ympäristöön liittyviä vaatimuksia – kuin muihin kasveihin, jotka kuuluvat tuotannosta riippumattoman tuen järjestelmään.

2.3. Toimialakohtaiset organisaatiot

Jotta tuottajat ja siementenpoistajat voisivat parantaa tuotettavan puuvillan laatua, olisi edistettävä puuvillan tuottajien ja vähintään yhden siementenpoistajan muodostamien toimialakohtaisten organisaatioiden perustamista. Toimialakohtaiset organisaatiot voivat vahvistaa eräisiin tuottajan ja siementenpoistajan välisiin sopimuksiin liittyviä seikkoja koskevia sääntöjä – kaupalliset siementenpoistoon liittyvät vaatimukset huomioon ottaen – paikallisten taloudellisten ja ympäristöön liittyvien edellytysten mukaan mukautetun laadun, jolla on kysyntää markkinoilla, saavuttamiseksi.

Toimialakohtaisten organisaatioiden on sallittava vahvistaa asteikko, jonka mukaan ne eriyttävät jäsenilleen enintään puolet lajikohtaisen tuen määrästä yhteisiä perusteita noudattaen ja samojen määrärahojen rajoissa. Tämä saattaisi johtaa siihen, että eräät tuottajat saavat tuottamansa korkealaatuisen puuvillan vuoksi enemmän hehtaarikohtaista tuotantotukea kuin perusasetuksessa vahvistettu yksikkömäärä, kun taas eräät heikompilaatuista puuvillaa tuottavat tuottajat saisivat vähemmän hehtaarikohtaista tukea.

Asianomaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä toimialakohtaiset organisaatiot ja niiden tuen eriyttämistä koskevat asteikot. Organisaatioiden rahoituksesta huolehtivat jäsenet, mutta yhteisön olisi alaa kannustaakseen osallistuttava niiden toimiin korottamalla tukikelpoista hehtaaria kohden myönnettävää tuotantotukea 10 eurolla.

Yhteisön kokonaismäärärahat tähän tarkoitukseen olisivat näin ollen 4,3 miljoonaa euroa.

Jäsenvaltioiden on lopullisen hehtaarikohtaisen tuen myöntämiseksi tarkistettava asteikon soveltamisen tulokset suhteessa asianomaisten tuottajien tuloksiin.

Toimialakohtaiseen organisaatioon kuulumaton tuottaja saa tukea yksikkömäärän verran.

2.4. Määrärahat rakenneuudistusta varten

Ehdotettu uudistus voi tarkoittaa, että alan on hieman mukauduttava tai jossain määrin uudistettava rakennettaan. Tätä silmällä pitäen puuvillan tuotantoalueilla olisi siirrettävä määrärahoja maaseudun kehittämistoimenpiteisiin. Niitä voitaisiin myöntää uusille tuensaajille tai uusia toimia varten, tai niillä voitaisiin lisätä yhteisrahoitusosuutta.

Määrärahat vastaavat määrää, jota nykyisessä järjestelmässä ei välttämättä siirretä tuottajille (ks. 2.1 kohta), vähennettynä toimialakohtaisten organisaatioiden perustamisen edistämiseksi tarkoitettulla määrällä. Tuloksena on 102,9 miljoonaa euroa, joka jaetaan jäsenvaltioiden kesken viitekautena keskimääräisen tukikelpoisen viljelyalan perusteella seuraavasti: 82,68 miljoonaa euroa Kreikalle, 20,13 miljoonaa euroa Espanjalle ja 0,12 miljoonaa euroa Portugalille.

Asianomaisten jäsenvaltioiden ja alueiden osalta käytettävissä olevat määrärahat siirretään rahoitusnäkyvien otsakkeesta 1 a otsakkeeseen 1 b. Määrärahat ovat olennainen osa yhteisen maatalouspolitiikan toista pilaria, jota käytetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädetyllä tavalla.

2.5. Soveltaminen

Uusien järjestelyjen pitäisi olla sovellettavissa 1 päivästä syyskuuta 2005, minkä vuoksi ne voisivat koskea jo keväällä 2005 kylvettäviä kasveja. Nykyisiä järjestelyjä voitaisiin soveltaa markkinointivuoden 2004/2005 loppuun.

3. OLIIVITARHOJA KOSKEVAT JÄRJESTELYT

3.1. Suorat tuet viljelijöille

3.1.1. Sisällyttäminen maatalan tulotukijärjestelmään

Tulotuki sisällytetään maatalan tulotukijärjestelmään. Sen määrä on oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien viitekaudella myönnettyjen tuotantotukien keskiarvon prosenttiosuus. Jäsenvaltiot vahvistavat huomioon otettavan pinta-alan, jäljempänä 'oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluva hehtaari', yhdennettyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään sisällytetyn, ajantasalla pidettävän oliivialan paikkatietojärjestelmän tietojen perusteella. Komissio vahvistaa koko yhteisölle oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvien hehtaarien lukumäärän laskemismenetelmän siten, että huomioon otetaan oliivipuiden lukumäärä ja niiden sijainti.

Maatalan tulotukeen osoitettavan tukien prosenttiosuuden on oltava mahdollisimman suuri, jotta hyöty voidaan maksimoida ja samalla sallia riittävät kansalliset määrärahat ympäristöllisesti ja sosiaalisesti arvokkaiden oliivitarhojen ylläpitämisen

sekä oliivialan tuottajaorganisaatioiden toiminnan rahoituksen takaamiseksi. Komissio katsoo, että maatilán tulotukijärjestelmään on asianmukaista siirtää 60 prosenttia nykyisestä oliivialan tuesta. Yksinkertaisuuden vuoksi kyseistä prosenttiosuutta ei pitäisi soveltaa tiloihin, joiden koko on alle 0,3 oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria, koska niiden viitekautena saamat tuet siirretään kokonaisuudessaan maatilán tulotukijärjestelmään.

Jotta uusi tukijärjestelmä ei pahentaisi oliiviöljymarkkinoiden nykyistä epätasapainoa, on tarpeen rajoittaa maatilán tulotukijärjestelmän soveltamisala ainoastaan ennen 1 päivää toukokuuta 1998 olemassa olleisiin oliivinviljelyaloihin ja komission hyväksymiin ohjelmiin sisältyviin uusiin istutuksiin.

3.1.2. Lisätuki oliivitarhoille

Jokaisella jäsenvaltiolla on kansalliset määrärahat, jotka vastaavat 40:ä prosenttia oliivituloille, joiden koko on alle 0,3 oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria, maksetuista suorista tuista. Tuki myönnetään komission vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen ja seuraavassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti:

- a) tuki myönnetään oliivitarhan pinta-alasta, joka ilmaistaan oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvien hehtaarien lukumääränä;
- b) ennen 1 päivää toukokuuta 1998 olemassa olleen oliivitarhan on oltava merkitty oliivialan paikkatietojärjestelmään. Tukikelpoisia ovat kuitenkin myös korvaavat oliivipuut ja kyseisen päivämäärän jälkeen yhteisön hyväksymässä ohjelmassa istutetut puut;
- c) jäsenvaltioiden on komission vahvistamissa puitteissa määriteltävä enintään viisi oliivitarhaluokkaa, joille voidaan myöntää tukea niiden ympäristöllisen ja sosiaalisen arvon vuoksi. Jäsenvaltioiden on kansallisten määrärahojen rajoissa vahvistettava kutakin luokkaa vastaavan tuen määrä siten, ettei ylläpitokustannuksia ylitetä, korjuukustannukset pois luettuina;
- d) tuen käyttöönottoa seuraavina vuosina tuen myöntämisen edellytyksenä on, että 1 päivänä tammikuuta 2005 olemassa olevien oliivipuiden lukumäärä säilyy samana 10 prosentin sallitun poikkeaman rajoissa ja että tukihakemuksen kohteena olevan oliivitarhaluokan ominaisuudet säilyvät;
- e) yksinkertaisuuden vuoksi ainoastaan yli 50:ä euroa koskevat hakemukset otetaan huomioon.

Tarkastuselinten on valvottava markkinointivuoden 2003/2004 tuotantotuen maksamista, minkä vuoksi niiden toimintakustannuksiin osallistuminen on perusteltua 31 päivään lokakuuta 2005. Komission mukaan tämän jälkeen oliivinviljelykseen myönnettävien tukien valvonta on vastaavaa kuin muiden yhteisen maatalouspolitiikan tukien valvonta, eikä tarkastuselimille ole enää tarpeen myöntää rahoitusta.

3.2. Oliiviöljyn yhteistä markkinajärjestelyä koskeva asetus

Vaikka öljykasveihin liittyviin yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteisiin sovelletaan nykyisellään peltokasvien osalta annettuja yleisiä säännöksiä, rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annettu neuvoston asetus N:o 136/66/ETY koskee oliiviöljyjen ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien lisäksi öljysiemeniä, öljykakkuja ja muita kasviöljyjä. Asetus N:o 136/66/ETY, jossa säädetyn tukijärjestelmän

voimassaolo lakkaa 1 päivänä marraskuuta 2004, on siis kumottava ja korvattava se oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä annetulla neuvoston asetuksella.

Uudessa markkinajärjestelyssä on oltava:

- sisämarkkinoihin ja kaupankäyntiin liittyvä järjestelmä, joka sallii markkinavoimien toiminnan, joka säätelee tuontia yhteisen markkinajärjestelyn sääntöjen puitteissa ja jossa on välineet kiireellisten tilanteiden hallinnoimiseksi, ja
- laadun (laajassa merkityksessä) parantamista koskeva järjestelmä, joka perustuu kaupan pitämistä koskevien vaatimusten noudattamiseen ja oliivialan toimijaorganisaatioiden toimiin.

3.2.1. Sisämarkkinoihin ja kaupankäyntiin liittyvä järjestelmä

Oliiviöljyn markkinointivuosi alkaa nykyään joka vuoden 1 päivänä marraskuuta ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien markkinointivuosi 1 päivänä syyskuuta. Nämä kaudet eivät sovellu hyvin erälle aikaisin korjattaville oliivilajikkeille. Komissio ehdottaa, että markkinointivuosi 2004/2005 kestäisi poikkeuksellisesti 8 kuukautta ja päättyisi 30 päivänä kesäkuuta 2005. Seuraavat markkinointivuodet alkaisivat 1 päivänä heinäkuuta ja kestäisivät 12 kuukautta.

Vaikka oliiviöljymarkkinat ovat tasapainossa usean vuoden kokonaisuutta tarkasteltaessa, tuotannon vaihtelu ja uusien istutusten vaikutus saattavat aiheuttaa sen, että tulevaisuudessa hinnat ovat ajoittain alhaiset. Nykyinen yksityisen varastoinnin tukea koskeva järjestelmä olisi tämän vuoksi säilytettävä. On kuitenkin tärkeää, ettei kyseinen säännös estä tuotannon suuntautumista markkinasignaalien mukaan. Tämän vuoksi komission olisi edelleen vastattava tuen käyttöönottoa koskevasta päätöksestä ja tehtävä se erillisin toimenpitein markkinatilanteen mukaan.

Yhteisön oliiviöljypohjaisilla säilykkeillä on hyvä kuva kuluttajien keskuudessa, jotka suosivat entistä enemmän elintarvikkeita, joissa on käytetty oliiviöljyä. Ei ole enää perusteltua myöntää tukea säilykkeissä käytettävälle, tavallisesti keskilaatua olevalle oliiviöljylle, koska uutena suuntauksena on korostaa tuotteen ominaisuuksia myyntihintaan kohdistuvien toimien sijasta. Komissio ehdottaa, että tämä tuki poistetaan.

Yhteisön markkinoiden herkkä tasapaino edellyttää kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa tuonnin sääntelyä ja tullisuoja WTO:ssa tehtyjen sopimusten nojalla. EU:n Välimeren politiikan kehittyminen edellyttää kuitenkin yhteisön markkinoiden maltillista avaamista tuotannon ja kulutuksen kehityksen tarjoamien mahdollisuuksien mukaisesti. Sisäisellä jalostusmenettelyllä on lisäksi edelleen voitava säännellä tuontitarpeita maailmanmarkkinoiden suhdanteiden mukaan. Tarvittaessa on kuitenkin oltava mahdollista säätää, että sitä voidaan rajoittaa komission päätöksellä hallintokomiteamenettelyä noudattaen.

Yhteisön oliiviöljyn viennin osalta vuodesta 1998 saatu kokemus on osoittanut vientitukien tarpeettomuuden, sillä yhteisön hinta toimii kansainvälisessä kaupassa viitehintana, eikä oliiviöljyn hinnan korkeus muihin kasviöljyihin verrattuna ole ratkaiseva tekijä kuluttajan tehdessä ostopäätöstään. Komissio siis ehdottaa tämän välineen poistamista.

3.2.2. *Laadun parantamiseen liittyvä järjestelmä*

Koska oliiviöljyn tuotannon ylijäämäisyys on mahdollista, oliiviöljyalan tulevaisuus riippuu suurelta osin siitä, miten se sitoutuu noudattamaan kokonaisvaltaista laatupolitiikkaa. Oliivialan toimijajärjestöt ovat jo vuonna 2001 tehdystä neuvoston päätöksestä lähtien kehittäneet toimia tällä alalla. Vaikka kokemuksia on vielä vähän, nykyistä järjestelyä täytynee vahvistaa eräiltä osin:

- otetaan käyttöön kolmivuotiset sitoumukset ja edistetään monen maan välisiä toimia,
- vahvistetaan oliiviöljyalan toimijoiden osallistumista kulutukseen luovutettujen oliiviöljyjen laadun seurantaan ja aitouden valvontaan,
- hyödynnetään laatuun liittyviä toimia tiedottamalla näistä toimista ja niiden tuloksista,
- vahvistetaan jäsenvaltioiden arviointi- ja tarkastusjärjestelmää.

Jäsenvaltio määrittää näille ohjelmille myönnettävän yhteisön kokonaisrahoituksen siten, että se on korkeintaan 10 prosenttia kansallisista määrärahoista. Tämä on enemmän kuin enimmäismäärä, joka voidaan tätä nykyä pidättää tuotantotuesta.

Tämä järjestely korvaa oliivintuotannon laadun parantamistoimenpiteiden rahoittamiseksi tehtävät nykyiset pidätykset, joista tulee tarpeettomia. Tuottajaorganisaatioille ja niiden liitoille ei ole enää perusteltua myöntää tukea tuotantotuen hallinnointiin, koska tuotantotuki poistetaan. Tuottajaorganisaatioiden on kuitenkin vastattava markkinointivuoden 2003/2004 tukihakemusten hallinnosta ja valvonnasta.

4. **TUPAKKAA KOSKEVAT UUDET JÄRJESTELYT**

4.1. **Suorat tuet maataloustuottajille**

Raakatupakan yhteisen markkinajärjestelyn aiemmat tavoitteet eivät yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen vuoksi ole enää asianmukaisia. Eräät välineet eivät enää sovellu uuteen yhteyteen, kun taas eräät eivät ole toimineet riittävän hyvin eivätkä saavuttaneet tavoitteitaan, vaikka ovatkin soveltamiskelpoisia. Lisäksi raakatupakan yhteisessä markkinajärjestelyssä, kuten muidenkin tuotteiden yhteisissä markkinajärjestelyissä, tavoitteet oli määriteltävä uudelleen muuttuneen taloudellisen tilanteen sekä kuluttajien ja veronmaksajien odotusten mukaisesti.

Viljelijöille myönnettävien suorien tukien horisontaalisen järjestelmän yleistavoitteiden (joihin pyritään sisällyttämällä tupakka-ala tähän järjestelmään) lisäksi pyrkimyksenä on myös lisätä johdonmukaisuutta Euroopan yhteisön pääpolitiikkojen, erityisesti kansanterveyttä koskevan politiikan kanssa.

Komissio antoi Göteborgissa toukokuussa 2001 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa tiedonannon kestävää kehitystä koskevasta EU:n strategiasta¹, jossa viitataan tupakka-alaan. Vaikka neuvosto ei tehnytkaan tupakka-alan osalta erityisiä päätelmiä, keskusteluista ja niiden asiayhteydestä kävi selkeästi ilmi, että tupakka-alan kestävyys suhtaudutaan tietyin varauksin.

¹ Komission tiedonanto "Kestävä kehitys Euroopassa paremman maailman vuoksi: Kestävää kehitystä koskeva Euroopan unionin strategia" (KOM(2001) 264 lopullinen, 15.5.2001).

Komissio vastasi tuolloiseen tilanteeseen lujittamalla sitoumustaan tupakka-alan kestävien toimintaperiaatteiden määrittelemisestä alan taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien näkökohtien arvioinnin perusteella. Komissio päätti näin ollen toukokuussa 2002 esittämässään vuoden 2003 lainsäädäntö- ja työohjelmassa, että sen tupakka-alan toimintaperiaatteita koskevista näkemyksistä olisi laadittava laaja vaikutusten arviointi² "kestäväpohjaisen ja osallisuutta edistävän talouden painopisteen" mukaisesti.

Komission johtopäätös tupakka-alalla tehdystä laajasta vaikutusten arvioinnista oli, että tukien irrottaminen tuotannosta ja sisällyttäminen maatalan tulotukijärjestelmään olisi tehtävä asteittain tuotannon tyrehtymisen estämiseksi, koska noin kolmannes tupakkapalkkioista tarvitaan erilaisten tuotantokustannusten kattamiseen. Kestävin toimintamalli syntyy tulevaisuudessa soveltamalla tätä lähestymistapaa, johon liittyvät yhteisön tupakkarahaston asteittainen lakkauttaminen ja maaseudun kehittämisen yhteydessä käyttöön otettavat kansalliset määrärahat asianomaisten alueiden rakenneuudistusta varten.

Uudistuksen toteuttaminen olisi aloitettava muuttamalla nykyiset tupakkapalkkiot kokonaisuudessaan tai osittain maatalan tulotukioikeuksiksi. Tämä siirto toteutetaan täysimääräisesti tuottajan ensimmäisten 3,5 tuotantotonnin osalta, ja seuraavan, 3,5–10 tonnin tuotantoerän osalta maatalan tulotukeen sisällytetään vain 75 prosenttia nykyisestä tupakkapalkkiosta. Yli 10 tonnin määrää vastaavista tupakkapalkkioista muutetaan maatalan tulotukioikeuksiksi ensimmäisenä vuonna 1/6, toisena vuonna 1/3 ja kolmannelta vuodesta alkaen 45 prosenttia. Ensimmäisenä vuonna tuotantoon sidottuna säilyy 2/3 tupakkapalkkioista, jotka vastaavat 10 tonnia ylittävää osuutta. Toisena vuonna tuotantoon sidottuna säilyy 1/3 tupakkapalkkioista, jotka vastaavat 10 tonnia ylittävää osuutta. Kaikissa tapauksissa ylijäävä prosenttiosuus siirretään kansallisiin määrärahoihin eli ensimmäisenä vuonna 1/6, toisena vuonna 1/3 ja kolmannelta vuodesta alkaen 55 prosenttia.

Seuraavassa taulukossa esitetään nykyisen tupakkapalkkion sisällyttäminen asteittain maatalan tulotukijärjestelmään.

1. vaihe	Tuotantoon sidottu tuki	Siirretään maatalan tulotukijärjestelmään	Määrärahat rakenneuudistusta varten
<i>Tukitaso tuotantomääräryhmän mukaan</i>			
0–3,5 tonnia	0	kokonaan	ei yhtään
3,5–10 tonnia	0	75%	25%
yli 10 tonnia	2/3	1/6	1/6
2. vaihe	Tuotantoon sidottu tuki	Siirretään maatalan tulotukijärjestelmään	Määrärahat rakenneuudistusta varten
<i>Tukitaso tuotantomääräryhmän mukaan</i>			
0–3,5 tonnia	0	kokonaan	ei yhtään
3,5–10 tonnia	0	75%	25%
yli 10 tonnia	1/3	1/3	1/3

²

SEC(2003) 1023 tupakka-alan laajasta vaikutusten arvioinnista, 23.9.2003.

3. vaihe	Tuotantoon sidottu tuki	Siirretään maatalan tulotukijärjestelmään	Määrärahat rakenneuudistusta varten
<i>Tukitaso tuotantomääräryhmän mukaan</i>			
0–3,5 tonnia	0	kokonaan	ei yhtään
3,5–10 tonnia	0	75%	25%
yli 10 tonnia	0	45%	55%

Tupakan kokonaistuen prosenttiosuus, joka siirretään rakenneuudistuksen määrärahoihin, on juuri yli 20 prosenttia, kuten esitetään 23 päivänä syyskuuta 2003 annetussa komission tiedonannossa "Kestävän eurooppalaisen maatalousmallin toteuttaminen YMP:n uudistuksella: tupakka-, oliiviöljy-, puuvilla- ja sokerialat" (KOM(2003) 554 lopullinen; ks. 3 kohta, s. 15).

4.2. Määrärahat rakenneuudistusta varten

Raakatupakan nykyisen tukijärjestelmän asteittaiseen tuotannosta irrottamiseen olisi kytkettävä maaseudun kehittämisen yhteydessä kansalliset määrärahat asianomaisten alueiden rakenneuudistusta varten. Kansalliset määrärahat muodostuvat erotuksesta, joka on toisaalta 955 miljoonan euron määrärahojen ja toisaalta ehdotettujen tuotantoon sidottujen ja tuotannosta irrotettujen tukien sekä tupakkakiintiöiden takaisinostojärjestelmässä suoritettujen maksujen välillä. Nämä 955 miljoonan euron määrärahat vastaavat tupakka-alan aiempia keskimääräisiä menoja viitevuosina 2000–2002. Jokaiselle jäsenvaltiolle olisi myönnettävä tupakan tuotantoalueiden hyväksi käytettävä määrä, joka vastaa sen aiempien menojen sekä ehdotettujen tuotantoon sidottujen ja tuotannosta irrotettujen tukien välistä erotusta. Asianomaisten jäsenvaltioiden ja alueiden osalta käytettävissä olevat määrärahat siirretään rahoitusnäkyvien otsakkeesta 1 a otsakkeeseen 1 b. Määrärahat ovat olennainen osa yhteisen maatalouspolitiikan toista pilaria, jota käytetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädetyllä tavalla.

5. HUMALAA KOSKEVAT UUDET JÄRJESTELYT

Humalan tukijärjestelmä sisällytetään kokonaisuudessaan neuvoston asetukseen (EY) N:o 1782/2003.

Komission neuvostolle asetuksen (ETY) N:o 1696/71 18 artiklan mukaisesti antamassa kertomuksessa humalan yhteisen markkinajärjestelyn arvioinnista kuvataan yksityiskohtaisesti humalamarkkinoiden toiminnan kehittymistä. Markkinoilla on ennen kaikkea jatkuva pyrkimys humalan tarjonnan ja olutteollisuuden tarpeiden välisen tasapainoon. Viime vuosikymmenellä markkinoilla esiintyi kahdenlaista merkittävää suuntausta. Kuluttajat siirtyivät suosimaan vähemmän humaloituja oluita, minkä vuoksi humalan kysyntä väheni. Toisaalta kun tuottajat siirtyivät viljelemään lajikkeita, joiden alfhappopitoisuus on korkea, humalan tarjonta markkinoilla kasvoi liian suureksi. Humalan viljelyaloja oli siis vähennettävä.

Pysyvä mukautus tehtiin yhteisessä markkinajärjestelyssä. Tuotantotuen taso osoittautui tyydyttäväksi humalanviljelyn säilymisen kannalta, ja erityisin toimenpitein oli mahdollista tehdä mukautuksia humalantuotannon suhdanteisiin (väliaikainen kesannointi) ja rakenteisiin (viljelyalojen pienentäminen).

Kun ala nykytilanteessa suuntautuu markkinoiden vaatimuksiin ja markkinat näyttävät vastaavan tyydyttävästi, yhteisön humalantuotantoa voitaneen suojella sisällyttämällä se maatalan tulotukijärjestelmään, jossa tuki on irrotettu tuotannosta.

Tässä ehdotuksessa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus säilyttää tuki tuotantoon sidottuna tuotantoalueiden erityisten tuotantoedellytysten tai olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyn puuvillaa koskevan pöytäkirjan N:o 4³ ja erityisesti sen 6 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen pääkohdat ovat suoran tuottajatuen irrottaminen tuotannosta ja maatalon tulotuen käyttöönotto pyrkimyksenä siirtyä hintoihin ja tuotannon tukemiseen perustuvasta järjestelmästä maataloustuottajan tulotukeen. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003⁴ otetaan käyttöön nämä välineet useille maataloustuotteille.
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan ydintavoitteiden saavuttamiseksi puuvillan, oliiviöljyn ja raakatupakan tuet olisi suurelta osin irrotettava tuotannosta ja sisällytettävä maatalon tulotukijärjestelmään. Humala pitäisi sitä vastoin sisällyttää järjestelmään kokonaan.
- (3) Puuvillalle ei ollut viite kautena 2000–2002 suoraa tuottajatukea. Kyseisenä ajanjaksona sovellettujen järjestelyjen ansiosta tuottajat saivat kuitenkin yhteisön välillistä tukea siementenpoistajille myönnettävän tuen kautta. Tuen määrää voidaan arvioida vähentämällä siementenpoistajille maksetuista määristä osuus, jota ei ollut pakko siirtää tuottajille.
- (4) Jos puuvilla-alan nykyinen tukijärjestelmä sisällytettäisiin kokonaan maatalon tulotukijärjestelmään, yhteisön puuvillan tuotantoalueilla olisi merkittävä tuotannon

³ EYVL L 291, 19.11.1979, s. 174. Pöytäkirja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1050/2001 (EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1).

⁴ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

keskeyttämisriski. Tämän vuoksi osa tuesta olisi edelleen sidottava puuvillan viljelyyn maksamalla tukikelpoisille hehtaareille lajikohtaista tukea. Sen määrä olisi laskettava siten, että varmistetaan taloudelliset edellytykset, jotka kyseisen kasvin viljelyyn suotuisilla alueilla mahdollistavat puuvilla-alan toiminnan jatkumisen ja estävät puuvillan korvaamisen muilla lajeilla. Tämän päämäärän saavuttamiseksi on perusteltua, että kunkin jäsenvaltion käytettävissä oleva kokonaistuki hehtaaria kohti vahvistetaan 40 prosentiksi suoraan tuottajille menevästä tuen kansallisesta osuudesta.

- (5) Suoraan tuottajille menevän, tuen kansallisen osuuden jäljellä olevan 60 prosentin osuuden olisi oltava käytettävissä maatalan tulotukijärjestelmässä.
- (6) Ympäristöön liittyvistä syistä olisi vahvistettava jäsenvaltiokohtainen perusala puuvillan kylvöalojen rajoittamiseksi. Jäsenvaltion osalta tehtävien vähennysten olisi vastattava keskimääräisten kansallisten taattujen määrien ylittymistä niiden käyttöönotosta alkaen. Lisäksi vain jäsenvaltioiden hyväksymien alueiden olisi oltava tukikelpoisia alueita.
- (7) Jotta tuottajat ja siementenpoistajat voisivat parantaa puuvillan laatua, olisi edistettävä jäsenvaltioiden hyväksymien toimialakohtaisten organisaatioiden perustamista. Näiden organisaatioiden pitäisi olla jäsentensä rahoittamia. Yhteisön olisi osallistuttava kyseisten organisaatioiden toiminnan rahoitukseen välillisesti korottamalla organisaatioiden jäseninä oleville viljelijöille maksettavaa tukea.
- (8) Jotta teollisuudelle toimitettaisiin laatutavaraa, hyväksytyille organisaatioille olisi annettava lupa eriyttää vahvistamansa asteikon mukaisesti tuki, johon niiden tuottajajäsenillä on oikeus. Jäsenvaltioiden hyväksymässä asteikossa olisi otettava huomioon perusteet, jotka on vahvistettava.
- (9) Viimeaikaisen kansainvälisen, erityisesti WTO-neuvotteluista johtuvan kehityksen perusteella mahdollisuutta lykätä puuvillan sisällyttämistä maatalan tulotukijärjestelmään ei pitäisi käyttää.
- (10) Jos oliivialan nykyinen tuotantoon sidottu tukijärjestelmä sisällytettäisiin kokonaan maatalan tulotukijärjestelmään, erällä yhteisön perinteisillä oliivin tuotantoalueilla syntyisi ongelmia. Vaarana on, että oliivipuiden ylläpitämisestä luovutaan laajoilla alueilla, mikä puolestaan heikentäisi maan kasvipeitettä ja huonontaisi maisemaa tai aiheuttaisi kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia. Osa tuesta olisi tämän vuoksi sidottava ympäristöllisesti tai sosiaalisesti arvokkaiden oliivitarhojen ylläpitämiseen.
- (11) Niinpä 60 prosenttia oliivialan keskimääräisestä tuotantotuesta viitekautena 2000–2002 olisi muutettava tukioikeuksiksi maatalan tulotukijärjestelmässä. Tasapuolisuuden vuoksi tilat, joiden koko on alle 0,3 oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria, olisi sisällytettävä järjestelmään kokonaisuudessaan.
- (12) Maatalan tulotukijärjestelmän mukaista tukioikeutta laskettaessa huomioon otettava hehtaarimäärä olisi vahvistettava oliivialan paikkatietojärjestelmän perusteella, joka on vastaisuudessa osa yhdenmukaista hallinto- ja valvontajärjestelmää.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi pidätettävä loput 40 prosenttia oliivialan tuotantotuesta viitekautena kansallisiksi määrärahoiksi, joista myönnetään viljelijöille tukea ympäristöllisesti tai sosiaalisesti arvokkaiden oliivitarhojen ylläpitämiseksi, mukaan luettuina paikalliset perinteet ja kulttuuri erityisesti marginaalisilla alueilla. Tilojen, joiden koko on alle 0,3 oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria, olisi

myös oltava tukikelpoisia. Yksinkertaisuuden vuoksi tämän järjestelmän mukaisten maksujen olisi oltava vähintään 50 euroa.

- (14) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus pidättää tietty prosenttiosuus oliivitarhoille maksettavasta tuesta tuotteiden laatuun, seurantaan ja tiedotukseen liittyvien, hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden laatimien toimintaohjelmien mukaisesti toteutettavien toimien rahoitukseen.
- (15) Tuotantotukea voidaan myöntää maatalan tulotukijärjestelmässä ainoastaan aloille, joille on istutettu oliivipuita ennen 1 päivää toukokuuta 1998, korvaavia puita tai yhteisön hyväksymään ohjelmaan kuuluvia puita, minkä vuoksi ainoastaan ne olisi sisällytettävä maatalan tulotukijärjestelmään ja ainoastaan niiden tulisi olla tukikelpoisia oliivitarhojen lisätukijärjestelmässä.
- (16) Oliiviöljyn nykyisen tukijärjestelmän voimassaolo päättyy markkinointivuoden 2003/2004 lopussa. On tarpeen varmistaa, että tulotukien maksut oliivintuottajille jatkuvat sopusointuisesti, minkä vuoksi ei pitäisi soveltaa mahdollisuutta lykätä maatalan tulotukijärjestelmän käyttöönottoa.
- (17) Tuotannon ja paikallisen talouselämän keskeytymisen estämiseksi ja markkinahinnan uusiin olosuhteisiin mukautumisen mahdollistamiseksi nykyinen raakatupakan tuottajien tukijärjestelmä olisi asteittain irrotettava tuotannosta ja sisällytettävä maatalan tulotukijärjestelmään. Uuden järjestelmän mukaiset hehtaariohittaiset tukioikeudet olisi otettava käyttöön kolmivaiheisesti alkaen kalenterivuodesta 2005 ja loppuen kalenterivuoden 2007 alkuun mennessä.
- (18) Nykyisin tulotuki maksetaan tupakantuottajille tuotetun tupakan määriin perustuvana palkkiona. Tukioikeuksien laskemiseksi viitemäärä jaetaan suhteessa niihin kolmeen tuotantomääräryhmään, joille myönnettiin tukea viitekautena 2000–2002. Olisi säädettävä ensimmäisiä 3,5:tä tonnia koskevan tuen siirtämisestä kokonaan maatalan tulotukijärjestelmään. 3,5–10 tonnin määrää vastaavasta tuesta olisi siirrettävä maatalan tulotukijärjestelmään 75 prosenttia. Vuonna 2005 olisi 10 tonnia ylittävän määrän osalta siirrettävä 1/6 tuesta, vuonna 2006 1/3 ja vuodesta 2007 alkaen 45 prosenttia tuesta.
- (19) Kyseistä menetelmää sovellettaessa pientuottajat saanevat alusta alkaen suurimman osan tuloistaan maatalan tulotukena. Isoilla tupakkatiloilla osa tuesta olisi siirtymäkautena edelleen sidottava tuotantoon.
- (20) Mahdollisuus lykätä tupakkatuen sisällyttämistä maatalan tulotukijärjestelmään ei ole yhteensopiva uuden asteittain täytäntöönpanettavan järjestelmän hengen ja periaatteiden kanssa, minkä vuoksi kyseistä mahdollisuutta ei pitäisi soveltaa.
- (21) Viljelijöille, jotka ovat lähteneet tupakka-alalta raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/1992 14 artiklan mukaisessa kiintiön takaisinosto-ohjelmassa ja joille myönnetään tukea maatalan tulotukijärjestelmässä, ei pitäisi maksaa tuen lisäksi takaisinostohintaa, vaan heillä olisi oltava mahdollisuus valita kahden tukityypin välillä. Todellisen valinnanmahdollisuuden varmistamiseksi osa takaisinostohinnasta olisi maksettava siltä osin kuin on tarpeen viitemäärän laskemiseksi huomioon otetun tupakkatuen määrän ja takaisinostohinnan välisen erotuksen korvaamiseksi silloin, kun jälkimmäinen on korkeampi.

- (22) Tupakantuotannolle satovuosina 2005 ja 2006 edelleen myönnettävästä palkkiosta olisi siirrettävä yhteisön tupakkarahastoon ensimmäisenä vuonna 4 prosenttia ja toisena vuonna 5 prosenttia tietoisuuden lisäämistä tupakan kulutuksen haitallisista vaikutuksista koskevien tiedotustoimien rahoittamiseksi.
- (23) Humalan sisällyttäminen kokonaan maatilan tulotukijärjestelmään takaa humalanviljelijöille vakaat tulot. Viljelijä voi halutessaan lopettaa humalan viljelyn ja korjaamisen esimerkiksi markkinatilanteen tai rakenteellisten syiden vuoksi, muttei jää ilman tuloja.
- (24) Jäsenvaltioilla olisi erityisten markkinatilanteiden tai alueellisten syiden huomioon ottamiseksi oltava mahdollisuus pidättää tuotannosta irrotetusta tuesta tietty prosenttiosuus humalantuotannon tukemiseksi pinta-alatuen muodossa.
- (25) Tuen irrottaminen tuotannosta puuvilla- ja raakatupakka-alalla saattaa edellyttää rakenneuudistukseen liittyviä toimia. Yhteisön lisätuki asianomaisille tuotantoalueille olisi mahdollistettava siirtämällä määrärahoja rahoitusnäkymien otsakkeesta 1 a otsakkeeseen 1 b. Tämä lisätuki olisi käytettävä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999⁵ säädetyllä tavalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1782/2003 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan kolmas luetelmakohta seuraavasti:
- "– durumvehnää, valkuaiskasveja, riisiä, pähkinöitä, energiakasveja, perunatärkkelystä, maitoa, siemeniä, peltokasveja, lampaanlihaa, vuohenlihaa, naudanlihaa, vasikanlihaa, palkoviljaa, puuvillaa, tupakkaa ja humalaa tuottavien sekä oliivitarhoja ylläpitävien maataloustuottajien tukijärjestelmät."
- 2) Korvataan 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- "Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisensa saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot vuodesta 2000 alkaen ja IV osaston 15 luvun mukaisesti myönnetyn tuen osalta 1 päivästä toukokuuta 1998."
- 3) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

"20 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

1. Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä on laadittava karttojen, maarekisterin tietojen ja muun kartta-aineiston perusteella. On käytettävä tietokoneistettua paikkatietojärjestelmätekniikkaa (GIS), johon on toivottavaa sisällyttää ilmaortokuvaus tai satelliittikortokuvaus ja joka noudattaa tasalaatuisia

⁵ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1783/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 70).

standardia, joka puolestaan takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden.

2. Tunnistusjärjestelmään on tarvittaessa sisällytettävä oliivialan paikkatietojärjestelmä, joka koostuu aakkosnumeerisesta atk-tietokannasta ja atk-pohjaisesta graafisesta hakutietokannasta asianomaisia oliivipuita ja aloja varten."

4) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 1 kohtaan kolmannen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohta seuraavasti:

"— oliivipuiden lukumäärä ja niiden sijainti lohkolla,";

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemukseen on sisällyttävä ainoastaan edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen tehdyt muutokset. Jäsenvaltiot jakavat edellisinä vuosina määritettyihin aloihin perustuvat esipainetut lomakkeet ja toimittavat kyseisten alojen ja tapauksen mukaan oliivipuiden sijainnin osoittavaa graafista aineistoa."

5) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

"35 artikla

Kaksinkertaiset hakemukset

1. Jäljempänä 44 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen tukikelpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta toimitetaan tulotukijärjestelmän mukainen hakemus, voidaan tehdä muita suoria tukia koskeva hakemus sekä tämän asetuksen ulkopuolelle jääviä tukia koskeva hakemus, ellei asiasta toisin säädetä.
2. Maataloustuottajilla, jotka ovat osallistuneet neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 mukaiseen tupakkakiintiön takaisinostojärjestelmään, on oikeus joko maatalon tulotukeen tai kiintiön takaisinostohintaan. Jos kiintiön takaisinostohinta on kuitenkin suurempi kuin viimeimmänsä sisällytettävälle tupakalle laskettu määrä, maataloustuottajalla on maatalon tulotuen lisäksi oikeus siihen osaan takaisinostohinnasta, joka vastaa hinnan ja tämän asetuksen liitteessä VII olevan I kohdan mukaisesti lasketun määrän erotusta."

6) Korvataan 40 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viljelijöihin, joilla oli viitekaudella neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 * ja (EY) N:o 1257/1999 mukaisia maatalouden ympäristösitoumuksia, humalanviljelijöihin, joilla oli samalla kaudella neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/98 ** mukainen raivausvelvoite, sekä tupakanviljelijöihin, jotka ovat osallistuneet kiintiön takaisinosto-ohjelmaan asetuksen (ETY) N:o 2075/92 mukaisesti.

Siinä tapauksessa, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet kattoivat sekä viitekauden että 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jäsenvaltioiden on vahvistettava objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan maataloustuottajien tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viimeäärä

yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

* EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

** EYVL L 157, 30.5.1998, s. 7."

7) Korvataan 43 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) liitteessä VII luetellun perunatärkkelyksen, kuivatun rehun, siementen, oliivitarhujen ja tupakan tuen osalta hehtaarimäärä, jonka tuotannosta on myönnetty tukea viitekaudella, siten kuin liitteessä VII olevassa B, D, F, H ja I kohdassa lasketaan;"

8) Lisätään 44 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

" 'Tukikelpoisilla hehtaareilla' tarkoitetaan myös aloja, joille on istutettu humalaa tai joihin sovelletaan väliaikaisen kesannoinnin velvoitetta, tai aloja, siten kuin liitteessä VII olevan H kohdan toisessa alakohdassa lasketaan, joilla on paikkatietojärjestelmään merkittyjä, ennen 1 päivää toukokuuta 1998 istutettuja oliivipuita, uusia oliivipuita, joilla korvataan nykyiset oliivipuut, tai hyväksytyihin istutussuunnitelmiin kuuluvia oliivipuita."

9) Korvataan 51 artikla seuraavasti:

"51 artikla

Maan maatalouskäyttö

Viljelijät voivat käyttää 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja mihin tahansa maataloustoimintaan lukuun ottamatta seuraavia:

- a) pysyvien kasvien viljely, lukuun ottamatta paikkatietojärjestelmään rekisteröityjä ennen 1 päivää toukokuuta 1998 istutettuja oliivipuita, uusia oliivipuita, joilla korvataan nykyiset oliivipuut, tai hyväksytyihin istutussuunnitelmiin kuuluvia oliivipuita;
- b) neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 * 1 artiklan 2 kohdassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ** 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotanto;
- c) muiden kuin sellaisten perunoiden viljely, jotka on tarkoitettu perunatärkkelyksen valmistukseen ja joille myönnetään tukea tämän asetuksen 93 artiklan mukaisesti.

* EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

** EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29."

10) Korvataan 60 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos jäsenvaltio käyttää 59 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijät voivat 51 artiklasta poiketen ja tämän artiklan säännösten mukaisesti käyttää myös 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sekä muiden kuin 93 artiklan nojalla tukea saavien perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuotantoon, pysyvien kasvien tuotantoa lukuun ottamatta, joihin ei lueta humalaa eikä paikkatietojärjestelmään rekisteröityjä ennen 1 päivää toukokuuta

1998 istutettuja oliivipuita, uusia oliivipuita, joilla korvataan nykyiset oliivipuut, tai hyväksyttuihin istutussuunnitelmiin kuuluvia oliivipuita.”

- 11) Lisätään III osaston 5 luvun 2 jaksoon 69 a artikla seuraavasti:

*"69 a artikla
Humalapalkkiot*

Jäsenvaltiot voivat pidättää humalapalkkioista enintään 25 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua humalan pinta-alatukea ja väliaikaisesta kesannoinnista myönnettävää tukea.

Kyseinen jäsenvaltio voi tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myöntää maataloustuottajille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään humalaa tuottaville maataloustuottajille hehtaariperusteisesti, ja sen enimmäismäärä on 25 prosenttia hehtaarilta IV osaston 17 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä liitteessä VI tarkoitettua hehtaarituesta.”

- 12) Muutetaan 71 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua siirtymäkautta ei sovelleta puuvillaan, oliiviöljyyn ja syötäväksi tarkoitettuihin oliiveihin eikä tupakkaan.”

- b) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Siirtymäkauden aikana kyseisen jäsenvaltion on sovellettava liitteessä VI tarkoitettuja suoria tukia edellytyksin, jotka on vahvistettu tämän asetuksen IV osaston 3, 6, 7–13 ja 17 luvussa, asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklassa ja 22 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa sekä asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklassa, ylittämättä enimmäismääriä, jotka vastaavat kyseisten suorien tukien osuutta 41 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä, joka vahvistetaan tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kunkin suoran tuen osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 70 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

- 13) Lisätään IV osastoon 14, 15, 16 ja 17 luku seuraavasti:

**"14 luku
PUUVILLAN LAJIKOHTAINEN TUKI**

*143a artikla
Soveltamisala*

CN-koodiin 5201 00 kuuluvan puuvillan tuottajille myönnetään tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

143 b artikla
Tukikelpoisuus

1. Tukea myönnetään pellavan tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden. Jotta viljelyalalle voidaan myöntää tukea, sen on sijaittava jäsenvaltion puuvillan tuotantoon hyväksymällä maatalousmaalla, sille on pitänyt kylvää hyväksytyjä lajikkeita ja sillä on jatkettava viljelyä vähintään tavanomaisissa kasvuolosuhteissa tapahtuvan kotahedelmän avautumiseen asti.

Jos puuvillan kotahedelmä ei kuitenkaan avaudu jäsenvaltion hyväksymien poikkeuksellisten sääolosuhteiden vuoksi, viljelyalat, joille on kokonaisuudessaan kylvetty puuvillaa, säilyvät tukikelpoisina, sillä edellytyksellä, että kyseisiä aloja ei ole ennen kotahedelmän avautumisvaihetta käytetty muuhun tarkoitukseen kuin puuvillan tuotantoon.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä 1 kohdassa tarkoitetut maatalousmaa ja lajikkeet 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

143 c artikla
Määrät ja pinta-alat

1. Tuen määrät tukikelpoista hehtaaria kohden ovat seuraavat:
 - Kreikka: 594 euroa
 - Espanja: 898 euroa
 - Portugali: 556 euroa.
2. Kansalliset perusalat vahvistetaan seuraavasti:
 - Kreikka: 340 000 ha
 - Espanja: 85 000 ha
 - Portugali: 360 ha.
3. Jos puuvillan tukikelpoinen pinta-ala ylittää jossain jäsenvaltiossa jonakin vuonna 2 kohdassa vahvistetun perusalan, kyseisen jäsenvaltion 1 kohdassa tarkoitettua tukea vähennetään suhteessa perusalan ylitykseen.

143 d artikla
Hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot

1. Tämän luvun soveltamiseksi 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeushenkilöä, jonka muodostavat puuvillanviljelijät ja vähintään yksi siementenpoistaja ja jonka pyrkimyksenä on erityisesti toimittaa laadultaan sopivaa siemenellistä puuvillaa siementenpoistajalle. Jäsenvaltion, jonka alueella siementenpoistaja sijaitsee, on hyväksyttävä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia perusteita noudattavat organisaatiot.
2. Hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation rahoituksesta vastaavat sen jäsenet.

143 e artikla

Tuen eriyttäminen hyväksytyille toimialakohtaisille organisaatioille

1. Hyväksytty toimialakohtainen organisaatio voi päättää, että enintään puolet kokonaistuesta, johon sen jäseninä olevilla viljelijöillä on oikeus 143 b artiklan 1 kohdan mukaisesti tukikelpoisten viljelyalojen perusteella, eriytetään sen vahvistaman asteikon mukaisesti.
2. Jäsenvaltion on hyväksyttävä 1 kohdassa tarkoitettu asteikko, jonka on oltava 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytyjen perusteiden mukainen. Näiden perusteiden on koskettava erityisesti toimitettavan siemenellisen puuvillan laatua ja ne olisi mukautettava asianomaisten alueiden ympäristöllisten ja taloudellisten edellytysten mukaan.

143 f artikla

Tuen maksaminen

1. Viljelijöille myönnetään tukea tukikelpoista hehtaaria kohden 143 c artiklan mukaisesti.
2. Hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation jäseninä oleville viljelijöille myönnetään tukea tukikelpoista hehtaaria kohden 143 c artiklan mukaisesti lisättynä 10 eurolla. Jos tuki kuitenkin eriytetään, tuki myönnetään tukikelpoista hehtaaria kohden 143 c artiklan mukaisesti mukautettuna 143 e artiklan 1 kohdan mukaisesti. Mukautettua määrää lisätään 10 eurolla.

15 luku

TUKI OLIIVITARHOILLE

143g artikla

Soveltamisala

Viljelijöille myönnetään tukea ympäristöllisesti tai sosiaalisesti arvokkaiden oliivitarhojen ylläpitämisen rahoittamiseen tässä luvussa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

143 h artikla

Tukikelpoisuus

Tuen maksamisen edellytykset ovat seuraavat:

- a) oliivitarhan on oltava rekisteröity 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun paikkatietojärjestelmään;
- b) ainoastaan pinta-alat, joille on istutettu oliivipuita ennen 1 päivää toukokuuta 1998, korvaavia puita tai komission hyväksymään ohjelmaan kuuluvia puita, ovat tukikelpoisia;
- c) oliivipuiden lukumäärä oliivitarhassa ei saa poiketa yli 10:tä prosenttia 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun paikkatietojärjestelmään 1 päivänä tammikuuta 2005 rekisteröityjen puiden lukumäärästä;
- d) oliivitarhalla on oltava sen oliivitarhaluokan ominaisuudet, jonka mukaisesti tukea haetaan;

- e) haetun tuen määrän hakemusta kohden on oltava vähintään 50 euroa.

143 i artikla

Määrä

1. Tuki oliivitarhoille myönnetään oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria kohden. Oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluva hehtaari on pinta-alayksikkö, jota käytetään 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavassa yleismenetelmässä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua oliivialan paikkatietojärjestelmästä saatavien tietojen perusteella.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava enintään viidelle oliivitarhaluokalle tuki oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria kohden 3 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa sen jälkeen, kun on vähennetty 4 kohdan mukaisesti pidätettävä määrä. Kyseiset luokat on vahvistettava 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien yhteisten ympäristöllisten ja sosiaalisten perusteiden mukaisesti, mukaan luettuina maisemaan ja sosiaaliin perinteisiin liittyvät näkökohdat. Tässä yhteydessä erityistä huomiota on kiinnitettävä oliivitarhojen ylläpitämiseen marginaalisilla alueilla.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu tuen enimmäismäärä on:

	<i>miljoonaa euroa</i>
Ranska	1,20
Kreikka	208,14
Italia	272,05
Espanja	404,45
Portugali	15,46

Jäsenvaltioiden on myönnettävä enimmäismäärä eri luokkien kesken puolueettomin perustein ja syrjimättömällä tavalla. Kullekin luokalle oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvaa hehtaaria kohden myönnettävä tuki voi olla yhtä suuri kuin ylläpitokustannukset, korjuukustannukset pois luettuina, mutta se ei voi ylittää kyseistä tasoa.

4. Jäsenvaltiot voivat pidättää 3 kohdassa tarkoitetuista määristä enintään 10 prosenttia yhteisön rahoituksen varmistamiseksi hyväksytyjen toimijaorganisaatioiden [oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä annetun] neuvoston asetuksen (EY) N:o .../... * 8 artiklan mukaisesti laatimille toimintaohjelmille.

16 luku

TUPAKKAPALKKIOT

143 j artikla

Soveltamisala

CN-koodiin 2401 kuuluvaa raakatupakkaa tuottaville viljelijöille myönnetään satovuosina 2005 ja 2006 tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

143 k artikla
Tukikelpoisuusedellytykset

Tuki myönnetään kullekin viljelijälle 143 l artiklan 1 kohdassa vahvistetuissa enimmäisrajoissa sille tuotantomäärälle, joka ylittää 10 tonnia sen keskimääräisen määrän osalta, jolle hän sai tupakkapalkkion kalenterivuosina 2000, 2001 ja 2002. Tuen myöntämisen edellytykset ovat seuraavat:

- a) tupakan on tultava komission asetuksen (EY) N:o 2848/98 ** liitteessä II tarkoitetulta tuotantoalueelta;
- b) asetuksessa (EY) N:o 2848/98 vahvistettujen laatuvaatimusten on täyttyävä;
- c) viljelijän on toimitettava tupakanlehdet ensimmäisen jalostusasteen yritykselle viljelysopimuksen perusteella.

143 l artikla
Määrä

1. Koko tuen enimmäismäärät, joihin sisältyvät 143 m artiklassa tarkoitettuun yhteisön tupakkarahastoon siirrettävät määrät, ovat seuraavat:

	2005 <i>miljoonaa euroa</i>	2006 <i>miljoonaa euroa</i>
Belgia	0,171	0,085
Saksa	11,620	5,810
Kreikka	1,383	0,692
Espanja	38,141	19,070
Ranska	8,594	4,297
Italia	109,350	54,675
Itävalta	0	0
Portugali	8,458	4,229

2. Viljelijälle myönnettävä tukimäärä lasketaan kertomalla 143 k artiklassa määritelty tupakkakilojen tukikelpoinen määrä kalenterivuonna 2000, 2001 ja 2002 asetuksen (ETY) N:o 2075/92 mukaisesti myönnettyjen tupakkapalkkioiden keskimääräisellä määrällä kilogrammaa kohti. Laskettua määrää mukautetaan kertoimella 2/3 satovuoden 2005 osalta ja kertoimella 1/3 satovuoden 2006 osalta, minkä jälkeen siitä vähennetään 143 m artiklassa tarkoitettu vastaava määrä.

143m artikla
Siirrot yhteisön tupakkarahastoon

Tämän luvun mukaisesti myönnetystä tuesta käytetään asetuksen (ETY) N:o 2075/92 13 artiklassa säädetyn yhteisön tupakkarahaston tiedotustoimien rahoitukseen 4 prosenttia kalenterivuonna 2005 ja 5 prosenttia kalenterivuonna 2006.

17 luku

HUMALAN PINTA-ALATUKI

143 n artikla *Soveltamisala*

CN-koodiin 1210 kuuluvan humalan tuottajille myönnetään tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

143 o artikla *Tukikelpoisuus*

Tukikelpoisia ovat alat,

- jotka sijaitsevat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1981/82 *** liitteessä luetelluilla tuotantoalueilla,
- joille on kylvetty humalaa, ja
- jotka korjataan.

* EYVL L

** EYVL L 358, 31.12.1998, s. 17.

*** EYVL L 215, 23.7.1982, s. 3.”

14) Lisätään IV a osasto seuraavasti:

"IV a osasto

Määrärahojen siirto

143 p artikla *Määrärahojen siirto puuvillan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten*

Puuvillaan liittyvistä keskimääräisistä menoista vuosina 2000, 2001 ja 2002 peräisin oleva 103 miljoonan euron määrä on kunakin kalenterivuonna vuodesta 2006 alkaen käytettävissä EMOTR:n tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti rahoitettaviin maaseudun kehittämisohjelmiin kuuluviin toimenpiteisiin puuvillan tuotantoalueilla myönnettävänä yhteisön lisätukena.

143 q artikla *Määrärahojen siirto tupakan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten*

Tupakalle viitekautena myönnetystä kolmen vuoden keskimääräisestä kokonaistuesta johtuva määrä on vuodesta 2006 alkaen käytettävissä EMOTR:n tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti rahoitettaviin maaseudun kehittämisohjelmiin kuuluviin toimenpiteisiin myönnettävänä yhteisön lisätukena. Tämä määrä on:

- 98 miljoonaa euroa kalenterivuonna 2005,
- 147 miljoonaa euroa kalenterivuonna 2006,
- 205 miljoonaa euroa kalenterivuodesta 2007 alkaen."

15) Lisätään 145 artiklaan seuraavat kohdat:

"r) puuvillan osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat:

- 143 c artiklan 3 kohdassa säädetyn tuen vähennyksen laskutapaa,
- hyväksyttyjä toimialakohtaisia organisaatioita ja erityisesti niiden rahoitusta sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmää;

s) 143 q artiklassa tarkoitettujen määrien mukautuksia, jotka voivat olla tarpeen asetuksen (ETY) N:o 2075/92 14 artiklan mukaisesti vahvistettuja oikeuksia koskevan määrärahoihin liittyvän kehityksen huomioon ottamiseksi."

16) Lisätään 152 artiklaan seuraavat kohdat:

"d) asetuksen (ETY) N:o 2075/92 3 artikla. Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen satovuotta 2004 koskeviin suorien tukien hakemuksiin,

e) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1696/71 * 12 ja 13 artikla. Niitä sovelletaan kuitenkin edelleen satovuotta 2004 koskeviin suorien tukien hakemuksiin.

* EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1."

17) Lisätään 153 artiklaan kohdat seuraavasti:

"4 a. Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 1051/2001 *. Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen markkinointivuoteen 2004/2005.

4 b. Kumotaan asetus (EY) N:o 1098/98. Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2004.

* EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3."

18) Lisätään 155 a artikla seuraavasti:

"155 a artikla

Komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta puuvillan, oliiviöljyn, syötäväksi tarkoitettujen oliivien, oliivitarhojen, tupakan ja humalan osalta ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia."

19) Lisätään 156 artiklan 2 kohtaan kohdat seuraavasti:

"g) IV osaston 14 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005 kyseisestä päivämäärästä alkaen kylvettyyn puuvillan.

h) IV osaston 15 lukua sovelletaan markkinointivuodesta 2004/2005.

i) IV osaston 16 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen 31 päivään joulukuuta 2006.

j) IV osaston 17 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005."

20) Muutetaan liitteet tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan liitteet seuraavasti:

- 1) Korvataan liite I seuraavasti:

"LIITE I

Luettelo 1 artiklan mukaiset perusteet täyttävistä tukijärjestelmistä

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Tulotuki	Tämän asetuksen III osasto	Tuotantomäärästä riippumattomat tuet (ks. Liite VI) (*)
Durumvehnä	Tämän asetuksen IV osaston 1 luku	Pinta-alatuki (laatupalkkio)
Valkuaiskasvit	Tämän asetuksen IV osaston 2 luku	Pinta-alatuki
Riisi	Tämän asetuksen IV osaston 3 luku	Pinta-alatuki
Pähkinät	Tämän asetuksen IV osaston 4 luku	Pinta-alatuki
Energiakasvit	Tämän asetuksen IV osaston 5 luku	Pinta-alatuki
Tärkkelysperuna	Tämän asetuksen IV osaston 6 luku	Tuotantotuki
Maito ja maitotuotteet	Tämän asetuksen IV osaston 7 luku	Lypsylehmäpalkkiot ja lisätuet
Peltokasvit Suomessa ja eräillä Ruotsin alueilla	Tämän asetuksen IV osaston 8 luku (**) (*****)	Peltokasvien erityinen aluetuki
Siemenet	Tämän asetuksen IV osaston 9 luku (**) (*****)	Tuotantotuki
Peltokasvit	Tämän asetuksen IV osaston 10 luku (***) (*****)	Pinta-alatuki, myös kesannointituet, nurmirehutuet, lisätuet (**), durumvehnän lisätuki ja erityistuki
Lampaat ja vuohet	Tämän asetuksen IV osaston 11 luku (***) (*****)	Uuhi- ja kuttupalkkio, lisäpalkkio ja tiettyjä lisätukia
Naudanliha	Tämän asetuksen IV osaston 12 luku (*****)	Erityispalkkio (***), kausiporrastuspalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa) (***), teurastuspalkkio (***), laajaperäistämispalkkio, lisätuet
Palkoviljat	Tämän asetuksen IV osaston 13 luku (*****)	Pinta-alatuki
Tietyt maatalouden muodot ja laatutuotanto	Tämän asetuksen 69 artikla (****)	
Kuivarehu	Tämän asetuksen 71 artiklan 2 kohdan toinen alakohta (*****)	
Pienviljelijöiden tukijärjestelmä	2 a artikla Asetus (EY) N:o 1259/1999	Siirtymäkauden pinta-alatuki alle 1 250 euroa saaville viljelijöille
Oliiviöljy	Tämän asetuksen IV osaston 15 luku	Pinta-alatuki
Silkkiäistoukat	1 artikla Asetus (ETY) N:o 845/72	Kasvatukseen kannustava tuki
Banaanit	12 artikla Asetus (ETY) N:o 404/93	Tuotantotuki
Kuivatut viinirypäleet	7 artiklan 1 kohta Asetus (EY) N:o 2201/96	Pinta-alatuki

Tupakka	Tämän asetuksen IV osaston 16 luku	Tuotantotuki
Humala	Tämän asetuksen IV osaston 17 luku (***) (*****)	Pinta-alatuki
Poseidom	9 artikla (**) (*****), 12 artiklan 2 kohta ja 16 artikla Asetus (EY) N:o 1452/2001	Alat: naudanliha; sokeri, vihreä vanilja
Poseima	13 artikla (**) (*****), 16 ja 17 artikla, 28 artiklan 1 kohta, 21 artikla, 22 artiklan 2, 3, 4 (**) (*****) ja 7 kohta, 27 ja 29 artikla, 30 artiklan 1, 2 ja 4 kohta Asetus (EY) No 1453/2001	Alat: naudanliha; maito, perunat, sokeri, paju, ananas, tupakka, siemenperunat, sikuri ja tee
Poseican	5 artikla (**) (*****), 9 ja 14 artikla Asetus (EY) N:o 1454/2001	Alat: naudanliha, lampaat ja vuohet, peruna
Egeansaaret	6 artikla (**) (*****), 8 , 11 ja 12 artikla Asetus (ETY) N:o 2019/93	Alat: naudanliha; perunat, oliivit, hunaja
Puuvilla	Tämän asetuksen IV osaston 14 luku	Pinta-alatuki

(*) 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen tai myöhemmin, jos sovelletaan 71 artiklaa. Vuonna 2004 tai myöhemmin, jos sovelletaan 71 artiklaa, liitteessä VI luetellut suorat tuet sisältyvät liitteeseen I kuivattuja rehuja ja puuvillaa lukuun ottamatta.

(**) Sovellettaessa 70 artiklaa.

(***) Sovellettaessa 66, 67, 68 tai 69 a artiklaa.

(****) Sovellettaessa 69 artiklaa.

(*****) Sovellettaessa 71 artiklaa."

2) Korvataan liite II seuraavasti:

"LIITE II

12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

milj. euroa

Jäsenvaltio	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Tanska	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Saksa	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Kreikka	45,4	60,6	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7
Espanja	56,9	76,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5
Ranska	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irlanti	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italia	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luxemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Alankomaat	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Itävalta	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugali	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Suomi	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Ruotsi	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Yhdistynyt kuningaskunta	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5"

- 3) Korvataan liite V seuraavasti:

"LIITE V
26 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Kuivatut viinirypäleet	7 artiklan 1 kohta Asetus (EY) N:o 2201/96	Pinta-alatuki
Maatalouden ympäristöohjelma	II osaston VI luku (22, 23 ja 24 artikla) ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alatuki
Metsätalous	31 artikla ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alatuki
Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita	II osaston V luku (13–21 artikla) ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alatuki
Kuivarehu	10 ja 11 artikla Asetus (EY) N:o 603/95	Tuotantotuki
Jalostettavat sitrushedelmät	1 artikla Asetus (EY) N:o 2202/96	Tuotantotuki
Jalostettavat tomaatit	2 artikla Asetus (EY) N:o 2201/96	Tuotantotuki
Viini	11–15 artikla Asetus (EY) N:o 1493/1999	Rakenneuudistustuki"

- 4) Lisätään liitteeseen VI seuraavat rivit:

"Puuvilla	Kreikan liittymisasiakirjan liitteenä olevassa puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 oleva 3 kohta	Tuki puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu
Oliiviöljy	5 artikla Asetus 136/66/ETY	Tuotantotuki
Tupakka	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2075/92	Tuotantotuki
Humala	Asetuksen (ETY) N:o 1696/71 12 artikla Asetuksen (EY) N:o 1098/98 1 artikla	Pinta-alatuki Väliaikaisesta kesannoinnista myönnettävä tuki"

- 5) Lisätään liitteeseen VII seuraava:

"G. Puuvilla

Jos viljelijä on ilmoittanut puuvillan kylvöaloja, jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärään sisällytettävä määrä kertomalla kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistujen hehtaarien, joilla tuotettiin puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 * olevan 3 kohdan mukaisesti kunakin viitekauden vuotena tukea saanutta puuvillaa, lukumäärä seuraavilla hehtaarikohtaisilla määrillä:

- 795 euroa Kreikan osalta,
- 1 286 euroa Espanjan osalta,
- 1 022 euroa Portugalin osalta.

H. Oliiviöljy

Jos viljelijä on saanut oliiviöljyn tuotantotukea, määrä lasketaan kertomalla tonnimäärä, jolle tällaista tukea on myönnetty viite kautena (eli kunakin markkinointivuonna 2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003) euroina tonnia kohden ilmaistulla vastaavalla tuen yksikkömäärällä, kuten komission asetuksissa (EY) N:o 1271/2002 **, (EY) N:o 1221/2003 *** ja (EY) N:o 1794/2003 **** vahvistetaan, ja kertomalla kertoimella 0,6. Kyseistä kerrointa ei sovelleta viljelijöihin, joiden oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvien hehtaarien keskimääräinen lukumäärä on alle 0,3, pois luettuina 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen hyväksytyjen istutussuunnitelmien ulkopuolella istutettuja lisäpuita vastaavien oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvien hehtaarien lukumäärä. Oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvien hehtaarien lukumäärä lasketaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavalla yleismenetelmällä oliivialan paikkatietojärjestelmästä saatavien tietojen perusteella.

Jäsenvaltioiden on laskettava maatalan tulotuen laskemisessa huomioon otettavien hehtaarien lukumäärä oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvien hehtaarien lukumääränä, joka saadaan käyttämällä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavaa yleismenetelmää, ja oliivialan paikkatietojärjestelmän tietojen perusteella, pois luettuina hyväksytyn istutussuunnitelman ulkopuolella 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen istutettuja lisäpuita vastaava oliivialan paikkatietojärjestelmään kuuluvien hehtaarien lukumäärä.

I. Raakatupakka

Jos viljelijä on saanut tupakkapalkkiota, viitemäärä lasketaan seuraavasti:

Raakatupakan, jolle on myönnetty tällaista tukea viite kautena, keskimääräinen kokonaismäärä kilogrammoina kolmelta vuodelta jaetaan kolmeen tuotantomääräluokkaan seuraavasti:

- enintään 3,5 tonnin määrät,
- vähintään 3,5 tonnin mutta enintään 10 tonnin määrät,
- yli 10 tonnin määrät.

Viitemäärään sisällytettävä määrä on niiden kolmen määrän summa, jotka saadaan kertomalla kuhunkin tuotantomääräryhmään kuuluva kilomäärä kilogrammaa kohden myönnetyllä painotetulla kolmen vuoden keskimääräisellä tuella, ottaen huomioon kaikkien lajikeryhmien raakatupakan kokonaismäärä. Jokainen näistä kolmesta määrästä on ennen yhteenlaskemista mukautettava kullekin tuotantomääräryhmälle vahvistetulla kertoimella seuraavasti:

- enintään 3,5 tonnin määrän osalta kerroin on 1,0,
- vähintään 3,5 tonnin mutta enintään 10 tonnin määrän osalta kerroin on 0,75,
- yli 10 tonnin määrän osalta kerroin on 1/6 kalenterivuonna 2005, 1/3 kalenterivuonna 2006 ja 45 prosenttia kalenterivuodesta 2007 eteenpäin.

Maatalan tulotuen laskemiseksi huomioon otettava hehtaarimäärä vastaa viljelysopimuksiin merkittyä alaa, jolle on myönnetty kunakin viitekauden vuonna palkkio niissä perusalan rajoissa, jotka komissio vahvistaa sen kokonaisalnan

perusteella, joka on annettu komissiolle tiedoksi komission asetuksen (EY) N:o 2636/1999 ***** liitteessä I olevan 1 kohdan 3 alakohdan mukaisesti.

J. Humala

Jos viljelijä on saanut humalan pinta-alatukea tai väliaikaisesta kesannoinnista myönnettävää tukea, jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärään sisällytettävät määrät kertomalla kahden desimaalin tarkkuudella ilmoitettujen hehtaarien lukumäärä, joille on myönnetty tukea kunakin viitekauden vuotena, 480 eurolla hehtaaria kohden.

* EYVL L 291, 19.11.1979, s. 174.

** EYVL L 184, 13.7.2002, s. 5.

*** EUVL L 170, 9.7.2003, s. 8.

**** EUVL L 262, 14.10.2003, s. 11.

***** EYVL L 323, 15.12.1999, s. 4.”

6) Korvataan liite VIII seuraavasti:

"LIITE VIII **41 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät**

milj. euroa

Jäsenvaltio	2005	2006	2007 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	414	414	532
Tanska	838	838	996
Saksa	4 506	4 509	5 500
Kreikka	1 839	1 837	1 859
Espanja	4 026	4 032	4 236
Ranska	7 264	7 262	8 123
Irlanti	1 136	1 136	1 322
Italia	3 161	3 179	3 550
Luxemburg	27	27	37
Alankomaat	386	386	779
Itävalta	614	614	712
Portugali	481	483	551
Suomi	467	467	552
Ruotsi	612	612	729
Yhdistynyt kuningaskunta	3 351	3 351	3 869"

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä ja asetuksen (ETY) N:o 827/68 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteet. Markkinoiden vakauttamiseksi ja kohtuullisen elintason varmistamiseksi oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla toimivalle maatalousväestölle on tarpeen säätää tulotuesta oliivitarhoja ylläpitäville maataloustuottajille, sisämarkkinatoimenpiteistä hintojen ja hankintaedellytysten säilyttämiseksi kohtuullisina sekä toimista, joilla pyritään vaikuttamaan markkinoiden kysyntään parantamalla tuotteiden laatua ja laadun esittämistä kuluttajille.
- (2) Oliivitarhoja ylläpitäville maataloustuottajille myönnettävästä tulotuesta säädetään maatalon tulotuen ja oliivitarhojen ylläpitämisestä myönnettävän tuen muodossa yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003⁶.
- (3) Rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annettu neuvoston asetus N:o 136/66/ETY⁷ olisi tämän vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella. Tässä yhteydessä olisi kumottava muitakin oliiviöljyalaa koskevia

⁶ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o .../2003 (EUVL L ...).

⁷ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4).

neuvoston asetuksia eli asetukset (ETY) N:o 154/75⁸, (ETY) N:o 2754/78⁹, (ETY) N:o 3519/83¹⁰, (ETY) N:o 2261/84¹¹, (ETY) N:o 2262/84¹², (ETY) N:o 3067/85¹³, (ETY) N:o 1332/92¹⁴, (ETY) N:o 2159/92¹⁵, (ETY) N:o 3815/92¹⁶, (EY) N:o 1255/96¹⁷, (EY) N:o 1414/97¹⁸, (EY) N:o 1638/98¹⁹ ja (EY) N:o 1873/2002²⁰.

- (4) Markkinointivuoden olisi vastattava kaikkien oliivilajikkeiden tuotantokautta, ja yhdenmukaistamisen helpottamiseksi se olisi mukautettava muiden maataloustuotteiden markkinointivuoden kanssa.
- (5) Oliiviöljyn kuvaukset, määritelmät ja nimitykset ovat olennainen osa markkinoita, sillä ne asettavat laatuvaatimukset ja antavat kuluttajille tarkoituksenmukaista tietoa tuotteesta.
- (6) Vaikka oliiviöljyn hinta on korkeampi kuin muiden öljyjen ja rasvojen, se kiinnostaa kuluttajia ominaisuuksiensa vuoksi. Kuluttajille tarkoitettujen tuotteiden laatua ja aitoutta koskevien väärinkäytösten ja niihin mahdollisesti liittyvien huomattavien

⁸ Neuvoston asetus (ETY) N:o 154/75, annettu 21 päivänä tammikuuta 1975, oliivirekisterin perustamisesta oliiviöljyä tuottavissa jäsenvaltioissa (EYVL L 19, 24.1.1974, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3788/85 (EYVL L 367, 31.12.1985, s. 1).

⁹ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2754/78, annettu 23 päivänä marraskuuta 1978, oliiviöljyalan interventiotiasta (EYVL L 331, 28.11.1978, s. 13). Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2203/90 (EYVL L 201, 31.7.1990, s. 5).

¹⁰ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3519/83, annettu 12 päivänä joulukuuta 1983, oliiviöljyn tai uutetun oliiviöljyn sivutuotteiden puhdistuksessa saatuja happamia öljyjä koskevista tietyistä toimenpiteistä (EYVL L 352, 15.12.1983, s. 2).

¹¹ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2261/84, annettu 17 päivänä heinäkuuta 1984, tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle sekä tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä (EYVL L 208, 3.8.1984, s. 3). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2366/98 (EYVL L 293, 31.10.1998, s. 50).

¹² Neuvoston asetus (ETY) N:o 2262/84, annettu 17 päivänä heinäkuuta 1984, oliiviöljyalan erityistoimenpiteistä (EYVL L 208, 3.8.1984, s. 11). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2292/2001 (EYVL L 308, 27.11.2001, s. 1).

¹³ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3067/85, annettu 29 päivänä lokakuuta 1985, elintarvikeavuksi tarkoitettujen kasviöljyjen yhteisön markkinoilla tapahtuvaa hankkimista koskevista perusteista (EYVL L 290, 1.11.1985, s. 96).

¹⁴ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1332/92, annettu 18 päivänä toukokuuta 1992, erityistoimenpiteistä syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla (EYVL L 145, 27.5.1992, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

¹⁵ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2159/92, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992, oliivirekisterin laatimiseen ja ajan tasalle saattamiseen liittyvien kustannusten rahoittamisesta (EYVL L 217, 31.7.1992, s. 8).

¹⁶ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3815/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992, oliiviöljyn yhteisen interventiohinnan soveltamisesta Espanjassa (EYVL L 387, 31.12.1992, s. 9).

¹⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 1255/96, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1996, tiettyihin teollisuus- ja maataloustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta (EYVL L 158, 29.6.1996, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1048/2003 (EYVL L 161, 30.6.2003, s. 1).

¹⁸ Neuvoston asetus (EY) N:o 1414/97, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1997, oliiviöljyalalla markkinointivuonna 1997/1998 sovellettavista hinnoista, tuista ja niihin tehtävistä pidätyksistä sekä taatusta enimmäismäärästä (EYVL L 196, 24.7.1997, s. 4).

¹⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1638/98, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 136/66/ETY muuttamisesta (EYVL L 210, 28.7.1998, s. 32). Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4).

²⁰ Neuvoston asetus (EY) N:o 1873/2002, annettu 14 päivänä lokakuuta 2002, oliivialan hyväksytyjen toimijajärjestöjen toimintaohjelmien osalta asetuksessa (EY) N:o 1638/98 säädetyn yhteisörahoituksen enimmäismäärästä ja asetuksesta N:o 136/66/ETY poikkeamisesta (EYVL L 284, 22.10.2002, s. 1).

markkinahäiriöiden välttämiseksi tarvitaan erityistoimenpiteitä oliivien ja oliiviöljyn laadun kehittämiseksi ja suojaamiseksi.

- (7) Päälyysmerkintöihin sisältyvien väitteiden paikkansapitävyys olisi taattava uudenaikaisilla määrittämenetelmillä ja muilla toimenpiteillä, joilla voidaan määrittää kunkin oliiviöljyluokan ominaisuudet.
- (8) Ottaen huomioon tuotantovaihtelut ja tarjonta maailmanmarkkinoilla olisi säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava sisämarkkinoiden vakauttamiseksi.
- (9) Yksityisen varastoinnin tukea koskevien sopimusten järjestelmää pidetään tehokkaana välineenä oliiviöljyn tarjonnan säätelemiseksi, sillä se toimii turvaverkkona vakavien häiriöiden esiintyessä markkinoilla.
- (10) Olisi kannustettava oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan toimijoiden osallistumista kyseisten tuotteiden laadun parantamiseksi ja varmistamiseksi sekä kuluttajien kiinnostuksen kehittämiseksi ja markkinatasapainon säilyttämiseksi; tämä olisi toteutettava yhteisön järjestelmällä.
- (11) Yhteisön rahoitusosuutta, joka vastaa prosenttiosuutta, jonka jäsenvaltiot voivat pidättää suorasta tuesta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 artiklan i kohdan 4 alakohdan mukaisesti, tarvitaan hyväksyttyjen toimijaorganisaatioiden kannustamiseksi laatimaan toimintaohjelmia oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamiseksi. Yhteisön tukea olisi myönnettävä kyseisissä toimintaohjelmissa toteutettaville toimille annetun ensisijaisuuden mukaan.
- (12) Jotta kolmansien maiden kanssa käytävän oliiviöljykaupan määrää voidaan seurata ja hallinnollisia menettelyjä yksinkertaistaa, olisi säädettävä tuontitodistusjärjestelmästä vakuusvaatimuksineen, joilla taataan todistushakemuksen kohteena olevien toimien toteutuminen. Jos markkinoiden kehitys edellyttää oliiviöljyn yhteisöstä viennin tarkempaa seurantaa, komission olisi voitava ottaa käyttöön vientitodistusjärjestelmä.
- (13) Yhteisön oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien markkinoihin kuuluu yhteisön rajoilla sovellettava kauppajärjestelmä, joka sisältää tuontitulleja. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava kansainvälisten sopimusten yhteydessä tehtyihin sitoumuksiin.
- (14) Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten mukaisiin maataloustuotteisiin sovellettavat tullit vahvistetaan yleensä yhteisessä tullitariffissa. Komission olisi kuitenkin voitava suspendoida kyseiset tullit osittain tai kokonaan oliiviöljyn riittävän tarjonnan varmistamiseksi sisämarkkinoilla.
- (15) Olisi säädettävä mahdollisuudesta säännellä sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttöä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää yhdenmukaisesti sen käyttö kokonaan tai osittain siltä osin kuin on tarpeen järjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta.
- (16) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Tällaisessa tapauksessa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden olisi oltava WTO-sopimuksista johtuvien velvoitteiden mukaisia.

- (17) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien yhtenäismarkkinoiden asianmukaisen toiminnan. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin tuotteisiin.
- (18) Koska oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan yhteismarkkinat kehittyvät jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi annettava toisilleen tiedoksi kaikki tällaiseen kehitykseen liittyvät tiedot.
- (19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY²¹ mukaisesti.
- (20) Käytännön ja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi komission olisi kiireellisissä tapauksissa sallittava toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.
- (21) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999²² mukaisesti.
- (22) Asetuksella 136/66/ETY käyttöön otettuun yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvat tuotteet, joihin ei sovelleta oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteistä markkinajärjestelyä eikä muutakaan yhteistä markkinajärjestelyä, olisi sisällytettävä tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä kesäkuuta 1968 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 827/68²³,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku Alkusäännökset ja laatuvaatimukset

1 artikla

Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteinen markkinajärjestely koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi		KUVAUS
a)	1509	Oliiviöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
	1510 00	Muut yksinomaan oliiveista saadut öljyt ja niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, myös näiden öljyjen tai jakeiden ja nimikkeen 1509 öljyjen tai jakeiden sekoitukset
b)	0709 90 31	Tuoreet tai jäädytetyt oliivit, muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut
	0709 90 39	Muut oliivit, tuoreet tai jäädytetyt

²¹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

²² EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

²³ EYVL L 151, 30.6.1968, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1272/2002 (EYVL L 184, 13.7.2002, s. 7).

	0710 80 10	Oliivit (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), jäädytetyt
	0711 20	Oliivit, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina
	ex 0712 90 90	Kuivatut oliivit, kokonaiset, paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut
	2001 90 65	Oliivit, etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt
	ex 2004 90 30	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, jäädytetyt
	2005 70	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, muut kuin jäädytetyt
c)	1522 00 31 1522 00 39	Rasva-aineiden tai eläinvahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
	2306 90 11 2306 90 19	Öljyakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet jätetuotteet

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta. Markkinointivuosi 2004/2005 alkaa kuitenkin 1 päivänä marraskuuta 2004.

3 artikla

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

4 artikla

- Liitteessä I vahvistettujen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvausten ja määritelmien käyttö on pakollista jäsenvaltioissa toteutettavassa kyseisten tuotteiden kaupan pitämisessä, yhteisön sisäisessä kaupassa ja kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.
- Vähittäismyyntivaiheessa voidaan pitää kaupan ainoastaan liitteessä I olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja öljyjä.

II luku **Sisämarkkinat**

1 JAKSO **KAUPAN PITÄMISTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET**

5 artikla

- Edellä 1 artiklan a kohdassa tarkoitetuille tuotteille voidaan vahvistaa laatuluokitusta, pakkaamista ja esittämistapaa koskevia kaupan pitämisen vaatimuksia ottaen huomioon tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvät tekniset edellytykset ja

muutokset menetelmissä, joita käytetään kyseisten tuotteiden fyysisten, kemiallisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien määrittämiseen.

Jos tällaiset vaatimukset vahvistetaan, yhteisössä voidaan pitää kaupan tuotteita, joihin niitä sovelletaan, vain, jos ne ovat kyseisten vaatimusten mukaiset.

2. Jäsenvaltioiden on tarkastettava, ovatko tuotteet, joita kaupan pitämisen vaatimukset koskevat, vaatimusten mukaiset, ja tarvittaessa sovellettava seuraamuksia. Niiden on ilmoitettava komissiolle järjestelyistä, jotka ne ovat toteuttaneet tämän kohdan soveltamiseksi.
3. Kaupan pitämisen vaatimukset, tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja tapauksen mukaan käytettävät määritysmenetelmät vahvistetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2 JAKSO

HÄIRIÖT MARKKINOILLA

6 artikla

1. Jos yhteisön joidenkin alueiden markkinoilla esiintyy vakavia häiriöitä, voidaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää sallia, että riittävät takeet antavat, jäsenvaltioiden hyväksymät elimet tekevät varastointisopimuksia kaupan pitämästään oliiviöljystä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut toimenpiteet voidaan panna täytäntöön muun muassa silloin kun markkinoilla edustavana ajanjaksona todettu keskihinta on alhaisempi kuin:

- 1 779 euroa tonnilta, kun kyseessä on ekstra-neitsytoliiviöljy, tai
- 1 710 euroa tonnilta, kun kyseessä on neitsytoliiviöljy, tai
- 1 487 euroa tonnilta, kun kyseessä on oliivilamppuöljy, jonka vapaiden happojen aste on 3; määrästä vähennetään 36,70 euroa tonnilta kutakin vapaiden happojen lisäastetta kohden.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten toteuttamiseen voidaan myöntää tukea tarjouskilpailulla.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun tuen määrä ja tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt erityisesti asianomaisten öljyjen määrien, laatujen ja varastointiaikojen osalta vahvistetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siten, että merkittävä vaikutus markkinoihin on taattu.

3 JAKSO

TUOTTAJAORGANISAATIOT

7 artikla

1. Tätä asetusta sovellettaessa tuottajaorganisaatioihin katsotaan kuuluviksi hyväksytyt tuottajaorganisaatiot, hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot sekä oliiviöljyalan muiden toimijoiden hyväksytyt organisaatiot ja niiden liitot.
2. Tämän jakson soveltamiseksi 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeushenkilöitä,

- joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimien aloilta, jotka liittyvät 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja/tai kauppaan ja/tai jalostukseen,
- jotka on perustettu kokonaan tai osittain niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta,
- jotka on hyväksynyt se jäsenvaltio, jossa ne toimivat.

8 artikla

1. Määrä, jonka jäsenvaltiot pidättävät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 artiklan i kohdan 4 alakohdan mukaisesti, muodostaa yhteisön rahoitusosuuden kolmivuotisille toimintaohjelmille, jotka tuottajaorganisaatiot laativat yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:

- a) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan ja markkinoiden seuranta ja hallinnointi;
- b) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantaminen;
- c) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantaminen;
- d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyyssjärjestelmä sekä laadun varmentaminen ja suojaaminen, erityisesti loppukuluttajille myytävien oliiviöljyjen laadun tarkkailu kansallisten viranomaisten valvonnassa;
- e) tuottajaorganisaatioiden toteuttamia oliiviöljyn laadun parantamiseen tähtääviä toimia koskevien tietojen levittäminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toimintaohjelmille myönnettävä yhteisön rahoitusosuus on korkeintaan samansuuruinen kuin jäsenvaltioiden tuista pidättämä määrä. Rahoitusta voidaan myöntää tukikelpoisiin kustannuksiin seuraavien enimmäismäärien rajoissa:

- 100 prosenttia 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimien osalta,
- 100 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 75 prosenttia muiden 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimien osalta,
- 75 prosenttia sellaisten toimintaohjelmien osalta, joita toteuttavat hyväksytyt tuottajaorganisaatiot vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta ainakin kolmessa ei-tuottajajäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetuilla aloilla, ja 50 prosenttia muiden näillä aloilla toteutettavien toimien osalta.

Jäsenvaltio myöntää lisärahoitusta, jonka määrä voi olla enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka eivät saa yhteisön rahoitusta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytykset yhteisön rahoituksen myöntämiseksi täyttyvät. Tässä tarkoituksessa niiden on tarkastettava toimintaohjelmat ja toteutettava valvontasuunnitelma, joka sisältää riskianalyysiin perustuvan otoksen, joka koskee vähintään 30 prosenttia tuottajaorganisaatioista ja kaikkia muita toimijaorganisaatioita, jotka saavat yhteisön rahoitusta tämän artiklan nojalla.

9 artikla

Edellä 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat:

- a) oliivialan toimijaorganisaatioiden ja niiden liittojen hyväksymisedellytyksiä;
- b) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla viidellä alalla toteutettavien ohjelmien tukikelpoisten toimien tyyppiä;
- c) menettelyjä, joita noudattaen jäsenvaltiot hyväksyvät ohjelmat;
- d) valvontaa ja seuraamuksia sekä toimintaohjelmien tarkastusta koskevia toimenpiteitä;
- e) muita yksityiskohtaisia toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen tämän jakson täytäntöönpanemiseksi.

III luku

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

10 artikla

1. CN-koodeihin 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ja 1522 00 39 kuuluvien tuotteiden tuonti yhteisöön edellyttää tuontitodistusta.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuontitodistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä.

2. Tuontitodistus on voimassa kaikkialla yhteisössä. Näiden todistusten myöntämisen edellytyksenä on sellaisen vakuuden asettaminen, jolla taataan tuonti- tai vientisitoumuksen toteutuminen todistuksen voimassaoloaikana. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos tuonti ei toteudu tässä määrääjässä tai toteutuu vain osittain.
3. Markkinoiden kehityksen seuraamiseksi voidaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että 1 artiklan a kohdassa lueteltujen tuotteiden vienti yhteisöstä edellyttää vientitodistuksen esittämistä.
4. Todistusten voimassaoloaika ja muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tulleja.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos oliiviöljyn markkinahinta yhteisössä ylittää 1,6-kertaisesti 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn keskihinnan vähintään kolmen kuukauden ajan, voidaan yhteisön markkinoiden riittävän oliiviöljytarjonnan varmistamiseksi yhteisön ulkopuolisista maista toteutettavalla tuonnilla päättää 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että:

- yhteisen tullitariffin soveltaminen oliiviöljyyn suspendoidaan osittain tai kokonaan ja vahvistetaan tällaista suspendointia koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt,
- oliiviöljylle avataan tuontikiintiö, johon sovelletaan alennettua yhteistä tullitariffia, ja vahvistetaan tällaisen kiintiön hallinnointia koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

Kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan niin lyhyen aikaa kuin on välttämätöntä eikä missään tapauksessa kyseistä markkinointivuotta kauemmin.

12 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luokitteluun. Tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.
2. Jollei tässä asetuksessa tai sen mukaisesti annetussa säännöksessä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:
 - a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;
 - b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

13 artikla

Siinä määrin kuin on tarpeen oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, sisäisen jalostusmenettelyn käyttö voidaan kieltää kokonaan tai osittain 1 artiklan a ja b kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen päivän kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita noudattaen.

IV luku

Yleiset säännökset

15 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

16 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on korottaa muiden kasviöljyjen hintaa suhteessa oliiviöljyn hintoihin kansallisen oliiviöljytuotannon menekin varmistamiseksi, ovat ristiriidassa tämän asetuksen soveltamisen kanssa.

17 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen ja oliiviöljyä ja syötäväksi tarkoitettuja oliiveja koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Tarvittavien tietojen määrittelyä sekä niiden toimittamista ja jakelua koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

18 artikla

1. Komissiota avustaa oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien hallintokomitea, jäljempänä "komitea".
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.
Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

19 artikla

Toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa, päätetään 18 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tällaiset toimenpiteet voivat poiketa eräistä tämän asetuksen säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja niin kauan kuin on ehdottoman välttämätöntä.

20 artikla

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä.

V luku **Siirtymä- ja loppusäännökset**

21 artikla

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 136/66, (ETY) N:o 154/75, (ETY) N:o 2754/78, (ETY) N:o 3519/83, (ETY) N:o 2261/84, (ETY) N:o 2262/84, (ETY) N:o 3067/85, (ETY) N:o 1332/92, (ETY) N:o 2159/92 (ETY) N:o 3815/92, (EY) N:o 1255/96, (EY) N:o 1414/97, (EY) N:o 1638/98 ja (EY) N:o 1873/2002.

Tuotantotuen hallinnoinnin ja valvonnan kannalta tarvittavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin tuotantotuen hallinnointiin ja valvontaan markkinointivuoteen 2003/2004 asti.

2. Siirtymäkauden toimenpiteistä voidaan päättää 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 827/68 liite tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

23 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2004/2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

ASETUksen 4 ARTIKLASSA TARKOITETUT OLIIVIÖLJYJEN JA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJYJEN KUVAUKSET JA MÄÄRITELMÄT

1. NEITSYTOLIIVIÖLJYT

Öljyt, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoimalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla, käyttämällä apuainetta, jolla on kemiallista tai biokemiallista vaikutusta, tai uudelleen esteröimällä, eikä oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliiviöljyt luokitellaan ja kuvataan yksinomaan seuraavasti:

a) **Ekstra-neitsytoliiviöljy**

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,8 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

b) **Neitsytoliiviöljy**

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 2 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

c) **Oliivilamppuöljy**

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 2 g / 100 g ja/tai jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

2. JALOSTETTU OLIIVIÖLJY

Neitsytoliiviöljyä jalostamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

3. JALOSTETUSTA OLIIVIÖLJYSTÄ JA NEITSYTOLIIVIÖLJYSTÄ VALMISTETTU OLIIVIÖLJY

Jalostettua oliiviöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

4. RAAKA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Öljy, joka on valmistettu oliivin puristemassasta liuottimia tai fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen, tai öljy, joka tiettyjä ominaisuuksia lukuun ottamatta vastaa oliivilamppuöljyä, ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle

säädettyjen ominaisuuksien mukaiset; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu uudelleen esteröimällä tai sekoittamalla muita öljyjä.

5. JALOSTETTU OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Raakaa oliivin puristemassaöljyä jalostamalla saatu öljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

6. OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Jalostettua oliivin puristemassaöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

LIITE II

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 827/68 liite seuraavasti:

- 1) Lisätään CN-koodiin 1108 20 00 ("– Inuliini") kuuluvien tavaroiden kuvauksen jälkeen seuraava:

"1202 10 90	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1202 20 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuoritut, myös murskatut
1203 00 00	Kopra
1206 00 91 ex 1206 00 99	Auringonkukansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 10 90	Palmunpähkinät ja -ytimet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 20 90	Puuvillansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 30 90	Risiininsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 40 90	Seesaminsienet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 50 90	Sinapinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 60 90	Saflorinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 91 90	Unikonsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 1207 92 98	Sheapähkinät (karitepähkinät), myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1207 99 91	Hampunsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
ex 1207 99 98	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut
1208	Öljysiemen- ja öljyhedelmäjauhot, ei kuitenkaan sinappijauho"

- 2) Lisätään CN-koodiin 1503 00 ("Laardisteariini, laardiöljy, oleosteariini, oleomargariini ja taliöljy, emulgoimattomat, sekoittamattomat tai muutoin valmistamattomat") kuuluvien tavaroiden kuvauksen jälkeen seuraava:

"1504	Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1507	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1508	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1511	Palmuöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1512	Auringonkukka-, saflori- ja puuvillansiemenöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1513	Kookos- (kopra-), palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1514	Rapsi-, rypsi- ja sinappiöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1515	<u>Muut kasvirasvat ja rasvaiset kasviöljyt (ei kuitenkaan alanimikkeeseen 1515 90 15 kuuluva jojobaöljy) sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat</u>

ex 1516	<u>Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, osittain tai kokonaan hydratut, vaihtoesteröidyt, uudelleen esteröidyt tai elaidinoidut, myös puhdistetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 1516 20 10 kuuluva hydrattu risiiniöljy (opaalivaha)</u>
ex 1517	<u>Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet, ei kuitenkaan alanimikkeet 1517 10 10, 1517 90 10 ja 1517 90 93</u>
1518 00 31 1518 00 39	Rasvaisten kasviöljyjen seokset, nestemäiset, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettut
1522 00 91	Öljyjen pohjasakat; neutralointimassa (soap-stock), rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivojen käsittelyssä syntyneet, ei kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
1522 00 99	Muut rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivojen käsittelyssä syntyneet jätteet, ei kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä"

3) Lisätään CN-koodiin 2302 50 00 ("– palkoviljasta peräisin olevat") kuuluvien tavaroiden kuvauksen jälkeen seuraava:

"2304 00 00	Öljyakut ja muut soijaöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
2305 00 00	Öljyakut ja muut maapähkinäöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut"

RAHOITUSSELVITYS					
1. BUDJETTIKOHTA: B1-12, B1-141, B1-17, B1-181, B1-40					MÄÄRÄRAHAT: 8 906 miljoonaa euroa
2. TOIMENPITEEN NIMI: Neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä maataloustuottajien tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta Neuvoston asetus oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä					
3. OIKEUSPERUSTA: Perustamissopimuksen 37 artikla Kreikan liittymisasiakirjan liitteenä olevassa puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 oleva 6 kohta					
4. TOIMENPITEEN TAVOITE: YMP:n uudistuksen perustavoitteiden saavuttaminen ja kestävän kehityksen tukeminen.					
5. VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON:		12 KUUKAUDEN JAKSO (miljoonaa euroa)	KULUVA VARAINHOITO- VUOSI 2003 (miljoonaa euroa)	SEURAAVA VARAINHOITO- VUOSI 2004 (miljoonaa euroa)	
5.0 MENOT – EY:N TALOUSARVIOSTA B1 – Osasto 1 B1 – Osasto 4 (TUET/INTERVENTIOT) – KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA – MUISTA LÄHTEISTÄ		– 421 308	– –	– –	
5.1 TULOT – EY:N OMAT VARAT (MAKSUT/TULLIT) – KANSALLISELLA TASOLLA		–	–	–	
		2005	2006	2007	2008 ja sitä seur. vuodet
5.0.1 MENOARVIO B1 – Osasto 1 B1 – Osasto 4		– –	– 314 201	– 363 250	– 421 308
5.1.1 TULOARVIO		–	–	–	–
5.2 LASKUTAPA: Ks. liite					
6.0 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA					KYLLÄ / EI
6.1 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA					KYLLÄ / EI
6.2 LISÄTALOUSARVION TARVE					KYLLÄ / EI
6.3 MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT					KYLLÄ / EI
HUOMAUTUKSIA: – Luvuissa ei oteta huomioon mukautuksen vaikutusta. – Ehdotuksella ei ole vaikutusta hallinnollisiin menoihin. – Tupakka-alalla on tehty vaikutusten arviointi.					

I Ehdotukseen liittyvä menoarvio

	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja sitä seur. vuodet
A. Tuotannosta irrotettu tuki						
1. Puuvilla	417,3	417,3	417,3	417,3	417,3	417,3
2. Oliiviöljy	1429,7	1429,7	1429,7	1429,7	1429,7	1429,7
3. Humala	11,2	11,2	11,2	11,2	11,2	11,2
4. Tupakka	674,1	718,5	749,6	749,6	749,6	749,6
B. Tuotantoon sidottu tuki						
1. Puuvilla	278,5	278,5	278,5	278,5	278,5	278,5
Puuvilla – toimialakohtaiset organisaatiot	4,3	4,3	4,3	4,3	4,3	4,3
2. Oliiviöljy	901,3	901,3	901,3	901,3	901,3	901,3
3. Tupakka	177,7	88,9	0	0	0	0
josta entinen tupakkarahasto	7,1	4,4				
C. Markkinatoimenpiteet						
1. Oliiviöljy: yksityinen varastointi	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
2. Tupakka: kiintiön takaisinosto	p.m.	p.m.	p.m.	–	–	–
3. Tupakka: tuotantosuunnan muuttaminen (entinen järjestelmä)	5,0	p.m.	p.m.	–	–	–
YHTEENSÄ B1 – 1	3909,1	3859,7	3801,9	3801,9	3801,9	3801,9

D. Siirrot maaseudun kehittämiseen (1B)						
1. Puuvilla	102,9	102,9	102,9	102,9	102,9	102,9
2. Tupakka	102,8	147,2	205,0	205,0	205,0	205,0
YHTEENSÄ B1 - 4	200,7	250,1	307,9	307,9	307,9	307,9

Uusi ehdotus yhteensä	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja sitä seur. vuodet
YHTEENSÄ A+B+C+D						
1. Puuvilla	803	803	803	803	803	803
2. Oliiviöljy	2341	2341	2341	2341	2341	2341
3. Humala	11	11	11	11	11	11
4. Tupakka	955	955	955	955	955	955
YHTEENSÄ	4110	4110	4110	4110	4110	4110

II. Nykyisiin järjestelmiin liittyvä menoarvio (asiakirjan KOM(2003) 394 lopullinen liitteessä I olevan menoarvion mukaisesti)	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja sitä seur. vuodet
1. Puuvilla	854	854	854	854	854	854
2. Oliiviöljy	2384	2384	2384	2384	2384	2384
3. Humala	12	12	12	12	12	12
4. Tupakka	973	973	973	973	973	973
YHTEENSÄ	4223	4223	4223	4223	4223	4223

III. Toimenpiteen vaikutus (I–II) ⁽¹⁾	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ja sitä seur. vuodet
1. Puuvilla	-51	-51	-51	-51	-51	-51
2. Oliiviöljy	-43	-43	-43	-43	-43	-43
3. Humala	-1	-1	-1	-1	-1	-1
4. Tupakka	-18	-18	-18	-18	-18	-18
YHTEENSÄ	-113	-113	-113	-113	-113	-113
– josta B1 - 1	-314	-363	-421	-421	-421	-421
– josta B1 - 4	201	250	308	308	308	308

(1) Uuteen ehdotukseen ja nykyisiin järjestelmiin liittyvien menoarvioiden erotus (asiakirjan KOM(2003) 394 lopullinen liitteessä I olevan menoarvion mukaisesti).